16 R. Ahir
16 NİSAN 1976

BEŞ LİRA

16

Sebil

Siyasî, Edebî, Tarihî
HAFTALIK GAZETE

Herşey Hak için

Sahib ve Başyazar
KADİR MISIROĞLU

Kızıl anarşistlerin millî vicdanda uyandırdığı endişe:

İÇ HARBE Mİ GİDİYORUZ ?

HEP AYNİ GEMİDEYİZ!

TEMELDEKİ SEBEP:

İkinci Cihan Harbi nihâyetinde asıl hedefi ütopik bir dünya hâkimiyeti olan Rusya'nın tatmin olmaz iştihâsına mâruz iki bölge vardı : Orta-Doğu ve Doğu Avrupa ülkeleri...

Gerçekten Rusya, bu harbin nihâyetlerinde nâil olabildiği ölçüsüz Amerikan yardımları sâyesinde belini doğrultabilmiş ve Nazizm'den tebahhuş eden bu memleketin, hissiyâtını alabildiğine istismar eylemişti. İktisâdî ve askerî bakımdan, hâlâ bile tasfiye etmediği büyük borçlanmalarla bu harbin kendisine yüklediği bütün sıkıntıları telâfi imkânını bulmuştu. Fakat bununla iktifâ etmek istemiyordu. Amerika'nın Nazizm tehlikesini bertaraf için kendisini alabildiğine desteklemek hususundaki zaafını keşfedince bunu sonuna kadar semerelendirmek yolunu tutmuştu. Ancak elde ettiklerile iştihâsı hergün biraz daha kabarıyordu. Doğu-Avrupa ülkeleri ve Orta-Doğu üzerindeki emellerini tatbik mevkiine koydu.

Hakikaten; önce İran'a sarkmış ve bu memleketten çıkmamak için bir hayli direnmiştir. İran'ın kendisine petrollerini peşkeş çekmesine rağmen fiilî ve askerî işgâlini kaldırmayan Rusya, ancak Amerika'nın diretmesi yüzünden burasını tahliye etmiştir. İran üzerindeki teşebbüsü akîm kalınca Türkiye'ye dönmüş, Kars, Ardahan ve Sarıkamış gibi hâlis Vatan topraklarımızı talep etmiş ve Boğazlar üzerinde bizimle ortak bir idâre te'sis etmek dâvâsını ileriye sürmüştür. Amerika bunu da meşhur Missoury Zırhlısı'nı İstanbul'a göndermek sûretiyle cevaplandırmıştır. Hatta bu hareketin, sırf o günlerde vefât eden Washington Büyükelçimiz Münir Ertegün Bey'in cenâzesini nakil için olmadığını, Rus tehditlerine karşı tam bir vuzuhla yanımızda yer alacağını da beyân ederek bu Rus emelini de akîm kılmıştır. Bu defa, Yunanistan'daki komünistleri silâhlandırarak bir «iç harb» çıkartmış, fakat bu teşebbüs de Amerika'nın Yunan hükûmetini desteklemesi sebebiyle netice vermemiştir.

Rusya karşısında müşterek bir stratejik hat teşkil eden İran-Türkiye ve Yunanistan'ın Rus işgâli altına girmesinin Amerika tarafından asla istenmediğini gösteren bu hâdiseler, acaba bu devletin kendi zâtî menfaat ve hesablarından mı doğmuştu?!. Bu nokta gerçekten üzerinde durulmağa değer bir ağırlık taşımaktadır. Zirâ öteden beri Amerika'nın siyonist te'sirler altında bir siyâset takib etmekte olduğu, bilinen bir keyfiyettir. Üstelik Amerikan idârecileri ve efkâr-ı umûmiyesi üzerindeki Yahudi baskısının II. Cihan Harbi esnâsında daha da ağır bir sûrette seyretmiş olduğu mâlumdur.

Bu itibarla Amerika'nın, Rusya'nın Orta-Doğu ve Akdeniz'e sarkmasını önleyici mâhiyetteki bu tutumunun, müstakbel Yahudi hesabları önünde tahlili gerekmektedir.

Zira Amerika, Rusya'ya karşı bu üç ülke için gösterdiği celâbeti, kendisiyle din ve kültür beraberliği olan Doğu-Avrupa memleketlerinden esirgemiştir. Eğer meseleyi, Rusya'nın yeniden toprak kazanmasına mâni olmak tarzında mütalâa etmiş bulunsaydı, -bir an için Doğu Almanya hesaba katılmasa bile- Polonya, Çekoslavakya, Macaristan ve Bulgaristan'ın işgâlleri karşısında seyirci kalmazdı. Bu iki grup memleket arasındaki fark ancak ve ancak müstakbel Yahudi plânlarıyla kâbil-i izahtır. Şöyle ki:

Dünya'nın hiçbir memleketinde sanayi, sâdece dâhili ihtiyaçlar için kurulmaz. Bacaları hergün yükseltilen fabrikalar, eğer gerekli ölçüde bir dış pazar bulunamazsa, kısa bir müddet sonra memleket dâhilinin işbâ haline gelmesi yüzünden kapanmak mecbûriyetinde kalırlar. Bu sebeple sınâî teşebbüsler için birinci ihtiyaç «hammadde» ise, ikincisi de «dışpazar»dır.

Bugünün küçücük İsrail'inde gerçekleştirilmeye çalışılan sınâî teşebbüslerin mahallî ihtiyaçların çok üstünde olduğu bir vâkıadır. Binâenaleyh İsrail'in dış pazar ihtiyacı âşikârdır.

II. nci Cihan Harbi nihâyetinde Amerika İran, Türkiye ve Yunanistan'ın Ruslar tarafından işgâline ve bu sûretle «Demir Perde» gerisine düşmelerine seyirci kalmasaydı, İsrail için bu müstakbel pazarlar bertaraf olmuş bulunacaktı. Hakikaten İsrail'in bugün ve yakın bir gelecekte mal satma imkânının mevcut olduğu memleketler, daha ziyâde Orta-Doğu ülkeleridir. Bunları, kendi sınâî teşebbüslerinin ikmâli zamanına kadar, bir taraftan serbest tutmak, diğer taraftan da bu memleketlerin sınaî teşebbüslerini baltalamak, İsrail için, vazgeçilmez hayâtî bir dâvâ teşkil etmektedir. İşte bu maksatladır ki; Doğu-Avrupa ülkelerinin demir-perde altına girmelerine seyirci kalan Amerika, İran, Türkiye ve Yunanitan'ı Rus tehditlerine karşı canhıraş bir sûrette müdafaa etmiştir. Bunu kendi zâtî menfaatı yerine İsrail'in nâmı ve hesabına yaptığından hiç olmazsa halk efkâr-ı umûmiyesi itibariyle belkide hâlâ habersizdir.

TÜRKİYE'DEKİ ANARŞİNİN ASIL HEDEFİ

Türkiye nice zamandan beri sanayii sahasında geri kalmışlığı bertaraf etmek için ciddî bir mücâdele halindedir. Bu mücâdelenin muvaffakiyet şansının birinci âmili hiç şüphesiz dâhilî huzur ve sükûnettir. Ortaya çıkışından beri Siyonizmin emrinde bulunan komünizm sınâî kalkınmanın bu temel imkân ve icâbına kasdetmiş bir durumdadır. Hakikaten kızıllar girişilen iktisâdî kalkınma hamlesinin gerçekleşmesini önlemek maksadıyla, muvaffakiyetinin bir numaralı âmili olan huzur ve sükûnu selbetmek için sistemli bir şekilde anarşi ihdâs etmektedirler. Buna âlet olanların pekçoğu ise, ortadaki yem nevinden bir takım insanî umdeler ve hak hukûka müteallik mefhumlarla anlatılmaktadırlar. Fakat plân ve proğramı yapan ve stratejiyi tâyin eden asıl fâiller, Türk sınâî teşebbüslerinin hızını yavaşlatmak gâyesini gütmektedirler.

Bu izahlar muvâcehesinde, hergün biraz daha tahrik edilen anarşist hareketlerin derûnî sebebi de, kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Bu sûretle dâhilî huzûru ve iş emniyeti selbedilen müteşebbis ve idârecilerin, şevkini kırmak, hamlelerini yavaşlatmak ve kalkınma yolunda bulunan Türkiye'nin kendi ihtiyaçlarını karşılayacak bir seviyeye ulaşmasıyla İsrail için müstakbel bir pazar olmaktan çıkması önlenmek istenmektedir. Hattâ denilebilir ki; İsrail bugün muhârib ve muhâsım bir mevkide bulunduğu Arab Âlemin'i bile, kendisi için yakın bir gelecekte pazar olarak istismar etmek temâyüllerini taşımaktadır. Bu yüzdendir ki; Türk-Arab münâsebetlerinin gelişmesi de dâhil ve hâriçteki siyonist kuvvetler tarafından baltalanmaktadır.

NETİCE:

Netice olarak şunu söyleyebiliriz ki; Türkiye'deki anarşik hâdiselerin en satıhtaki plânlayıcısı marksistlerdir. Marksistleri belli bir maksat için anarşiye sevk ettirenler ise, siyonistlerdir. Bununla müstakbel yahudî menfaatleri garanti altına alınmak gâyesi güdülmektedir.

İsrail için askerî zaferlerden daha büyük bir ehemmiyet taşıyan bu siyasî ve iktisadî hesablar, Türkiye üzerine ağır bir kâbus gibi çökmüş gözükmektedir. Fakat Türk Milleti, kaynağı ne olursa olsun, ve hesabı kim nâmına yapılırsa yapılsın, kendisinde derin bir aşağılık duygusu tevlîd etmiş bulunan geri kalmışlığın zincirlerini kırmaya kararlı ve muktedirdir. Zira, nev-i şahsına münhasır şahsiyetinden onun adına ve fakat rağmına yapılagelmiş olan fedâkârlıkların, temel sebebinin bu aşağılık duygusu olduğunu artık kavramış ve ona ilân-ı harb etmiştir. Kendisine pek pahalıya mal olmuş bulunan bu psikolojik sebebi izâle etmek ve en yüce sa'y ve amel kanunlarını ihtivâ eden İslâm gibi bir nimete nâil olduğu halde, halâ daha Allah'a şirk koşmaktan kurtulamamış bulunan Garb Âlemine el açar bir mevkide bulunmaktan dehşete düşmektedir. Artık bu millî hissiyata tercüman olan münevver bir «lider kadro» da -tâbir câizse- idâredeki stajlarını bitirmek üzeredir!.

Bu ters talihi yenebilmek için İslâm'ı en mükemmel bir şekilde anlamak ve tatbik etmenin zarûreti âşikârdır. Bugün Türkiye'deki İslâmi şuur uyanıklığının bu neticeyi istihsâle müsâid bir gelişme içinde bulunduğunu dost düşman hiçbir kimse artık inkâr edememektedir!. Bu yüzdendir ki, Yahudiler ve onlara bağlı olarak komünistlerin azîz vatan ve milletimiz için plânlayageldikleri meş'ûm hareketlerin neticesi sâdece kendi hüsranları olacaktır! Velev bu hareketle bir «iç harb» vehmi ihdas edebilecek şümûl ve kesâfette olsa bile!..

Meşhur «Sarıklı İhtilâlci» Ali Süavi'nin güyâ Sultan Aziz merhuma hitaben söylemiş olduğu rivâyet edilen bir söz vardır:

«Hep ayni gemideyiz!..» Aslında bu sözü, Türk târihinin en büyük şahsiyyetlerinden biri olan Sultan Abdülaziz için söylemeyi gerektirecek hiç bir sebep yoktu. Devlet gemisini delmeye kalkışan o değil O'nun muârızlarıydı. Başta da yavuz hırsız rolünü oynamaya kalkışan Ali Süavi!.. Ancak bugünkü anarşistler Ali Süâvi'nin papucunu çoktan dama atmış bulunuyorlar!.. Bu sebeple geçmişte tam manâsiyle mahalline masruf olmayan bu sözün söyleneceği asıl muhâtablar bugünkü solculardır!. Akıbetimin ikâzı karşısında uyumak ihtimali varsa işte hatırlatalım:

Evet, «Hep ayni gemideyiz!..»

OKUYUCULARIMIZLA hasbihal

Bazı abonelerimizin tevâlî eden şikâyetlerinin, de adreslerinin bize zamanında bildirilmemiş olmasından doğduğu anlaşılmıştır. Bu sözümüzden, Sebil'in daha çok kimse tarafından tâkibini sağlamak maksadıyla, abone kaydetme işinde bize fahrî olarak hizmeti geçmiş bulunan kardeşlerimizi bir töhmet altına sokmak istediğimiz anlaşılmamalıdır. Zira kendilerine makbuz verdiğimiz yakınlarımız -ekseriyetle- ümid ettiğimizden de fazla gayret sarfetmişlerdir. Hattâ bâzı idealist okuyucularımız idârehânemize re'sen müracaat ederek kendileri makbuz taleb etmiş ve birçok abone kaydetmişlerdir. Hepsine derin bir şükran borcumuz vardır. Bunu bir kaç sayı sonra «teşekkür» serlevhası altında yerine getirmeye çalışacağız.

Ancak bu mes'elede, üzücü olan bir nokta varsa o da şudur ki, gazetemizin neşriyâta başlamasından evvel veya ilk günlerde kendilerine makbuz bırakılmış bulunan bazı kardeşlerimiz, kaydettikleri abonelere âid dip koçanları yani adres listelerini idârehânemize göndermekte -ihtimâl bilemediğimiz bazı sebepler yüzünden- tekâsül göstermişlerdir.

Üç dört gün evvel elimize böyle bir abone listesi geçmiştir. Listeye dâhil olanların iki aydan ziyâde bir zaman önce abone kaydedilmiş bulundukları, anlaşılıyordu. İsimlerin tetkikinde, bunların bir çoğunu gazetelerinin gönderilmediğinden bahisle idârehânemize şikâyet mektubu göndermiş bulunan kimseler olduklarını hayretle gördük. Tabiatiyle bunlar adreslerinin bize intikâl etmiş olmadığını bilmiyorlardı.

Yine bir kardeşimizin kaydettiği abonelere âid makbuz dip koçanları kaybedilmiş ve bu sûretle adresler zâyi' olmuştur. Bütün bunlara abone servisimizin ufak tefek hataları da eklenince işte böylece bazı aksaklıklar ortaya çıkmaktadır. Her ne sebeple olursa olsun, bu gibi hataları en kısa zamanda düzelecektir. Sevgili okuyucularımızın SEBİL'i îman cephesinin en güçlü ve müessir gazetesi kılmak üzere himmet ve alâkalarını sonuna kadar esirgemiyeceklerine inanmaktayız. Allah'ın selâmı, bereketi, rahmeti ve âtıfeti üzerinize olsun!

Elhakku ya'lû velâ yu'lâ aleyh...

Sebil

İBÂDET PSİKOLOJİSİ

«Eğer beni öldüreler külüm göğe savuralar
Toprağım anda çağıra bana seni gerek seni»

Yunus EMRE

Prof. Dr. Ayhan Songar

İbadet'i en geniş manâ ve şümulü ile tarif etmek istersek, «canlı, cansız bütün varlıkların Allah'ın ezeli kanununa itaat etmesi, ilâhi emri yerine getirmesi» diyebiliriz. Nitekim, İsrâ Sûresi'nin 44. âyetinde «Yedi gök ile yer ve bunların içindekiler Onu tesbih ederler, Onu hamd ile tesbih etmiyen hiçbir şey yoktur» buyurularak bu husus tebârüz ettirilmektedir. O halde, meselâ atom içindeki elektronların atom çekirdeğinin etrafında dönmesinden Dünya'nın Güneş etrafında dönmesine kadar bütün «tabiat hâdiseleri» diye adlandırdığımız hâdiseler birer «ibâdet» den başka bir şey değildir. İnsandan başka bütün varlıklar bu ilâhi kanuna tam manâsiyle itaatla Allah'a tam ve mutlak bir ibâdet içindedirler. Bunu görmek için bir nebze etrafımıza bakmak ve biraz düşünmek yeter. Birkaç misâl verelim...

Bir hastam birgün bana sormuştu: «Madem ki, yer çekimi vardır ve büyük kütleler küçüklerini kendilerine doğru çeker, o halde neden kuyudan bir kova su çekerken bu çekim kuvveti sebebiyle kova kuyunun duvarına doğru çekilip yapışmaz?» Bu suali «Çünkü çekim istikameti Arzın merkezine doğrudur da ondan!...» diye cevaplandırırsak bu cevabımızın sıhhatine sual sahibi dahil kimsenin inanması, bu cevapla tatmin olması mümkün değildir. Einstein, yer çekiminin izâfi bir hâdise olduğunu anlatır ve meselâ, «Acaba arz bizi çektiği için mi üzerinde duruyoruz, yoksa bize doğru geldiği için mi?» sualinin cevabını arar. Bir asansörün içinde doğsa idik ve asansörün devamlı bir sûrette yükseldiğini bilmeseydik, dışardan da bu asansöre bir tüfekle ateş edilse idi, kurşun asansörün bir duvarını delerek içine girecek, fakat öbür duvarına erişinceye kadar asansör bir mikdar yükseleceği için ikinci delik birinciden daha aşağıda olacaktı. Demek oluyor ki; kurşun ufkî bir seyirle gitse dahi, asansör yukarı doğru hareket ettiği için, bu asansörün hareketinden habersiz olan içindeki insanlar tarafından «sanki asansörün tabanına doğru düşüyormuş» intibaını uyandıracak ve böylece asansörün tabanında bir «câzibe kuvveti» bulunduğu zannını uyandırabilecekti. Kütlelerin birbirini çekmesi hakkında mantıki hiçbir sebep olmadığ halde «müsbet ilim» buna «maddenin temel husûsiyetleri» demiş ve var olduğunu münâkaşasız kabul etmiştir.

Bir diğer vâkıa bir merkez etrafında dönen bir kütlenin o merkezden uzaklaşmasını temin eden ve «santrifüj kuvvet» dediğimiz bir itici güçtür. Bunun da mantıki bir sebebi yoktur ve müsbet ilim tarafından maddenin temel husûsiyetlerinden biri olarak kabul edilmiştir.

Var mı, yok mu münâkaşalarının dışında ve gerçek olan bir şey varsa o da Kâinat'taki korkunç düzen ve muvâzenenin bu çekici ve itici iki kuvvetin dengesi ile meydana geldiğidir. Elektron atom çekirdeğinin etrafında döner. Dönme sırasında meydana gelen ve onu merkezden uzaklaştıran santrifüj kuvvete karşılık onu merkeze doğru çeken çekim kuvveti arasındaki denge bu elektronun belirli bir yörünge üzerinde kalmasını temin eder. Dünya'nın Güneş etrafındaki dönmesi de ayni şeydir. Bu gerçekleri zorlama ve esastan mahrum birtakım «tabiat kanunu, maddenin tabiatı» gibi tekerlemelerle izah yerine buna «Allahın emir ve irâdesi» desek mes'ele kökünden hallolacaktır. Kâinat «ol» emr-i ilâhisiyle varolmuştur. Bu varoluş sırasında düzenlediği şekilde cisimler birbirini çekmekte ve birbiri etrafında dönerken birbirinden uzaklaşmaktadır. Bir an için bu ilâhi emrin geri alındığını düşünelim... Dönen cisimlerin merkezden uzaklaşmasını temin eden santrifüj kuvvet ortadan kalktığı anda Kâinat dürülecek, elektronlar atom çekirdeği üzerine, Ay Dünya üzerine, Dünya güneş üzerine düşecektir. El-Enbiyâ Sûresi, âyet: 104: «O gün, kitaplar dürer gibi göğü düreriz. İlk defa yaratmaya başladığımız gibi onu iâde ederiz. «Aksini tasavvur edelim, cisimlerin birbirini çekmesini temin eden ve «maddenin temel husûsiyetlerinden» olarak münâkaşasız kabul ettiğimiz çekim kuvveti aradan çıksa, bu sefer de elektron atomdan fırlayacak, Ay, Dünya'dan uzaklaşıp giderken Dünya da Güneş çevresindeki yörüngesinden ayrılacak, herşey toz gibi, buhar gibi dağılıp gidecektir. El-Meâric sûre-i celîlesi, âyet 8,9: «O gün gök, erimiş mâden gibi olacak, dağlar yün gibi olacak...»

Bugün, bir emr-i ilâhi olarak «var» ve «gerçek» olan çekme ve itme kuvvetleri ise, kıyamet ânına kadar, Kâinatı denge halinde tutmakta, cisimler birbiri etrafında büyük bir düzenle dönmektedir. Bu, «ibâdet» in ta kensidir.

En basit atom çekirdeği veya elektrondan insana kadar bütün varlıklarda bir kademelenme, sıralanma görürüz. Bunu, kabaca, cansızlar, bitkiler, hayvanlar ve insan diye sıralayabiliriz. Aristo, varlığın dâima bir üst kademeye geçmek suretiyle Allah'a yöneldiğini söyler. İnsan, sahip olduğu rûhi üstünlüklerle bütün varlığın en üstünde yer alırken kendisine bahşedilen bazı imkânlar, bunların en ehemmiyetlisi olan «akıl» yüzünden de birtakım mükellefiyetler ve mes'uliyetlerle yüklenmiş bulunmaktadır. Bu mükellefiyetlerin yerine getirilmemesi halinde ise, ceza tehdidi altında bulundurulmakta, böylece irade-i cüz'iyesinden mes'ul tutulmaktadır. Bir çocuk düşünün, babası elinden tutup oyuncakçı dükkânına götürmüştür. Artık dükkân içinde alacağı oyuncağı seçmek kendi iradesindedir. Bir mantar tabancası alıp yüzüne doğru patlatarak kendisini yaralıyabilir veya faydalı bir oyuncak seçebilir. İşte çocuğun dükkâna götürülmesi baba-evlât münâsebetleri içinde bir «yüksek irâde» yi, orada faydalı veya faydasız ve zararlı bir oyuncağı seçme şeklindeki ihtiyarı ise cüz'i irâdeyi temsil eder. İnsan «akıl» ile mücehhez olarak yaratılmış ve kendisine doğru yolu gösteren Peygamberler halkedilmiş, onlara kitaplar gönderilmiştir. Artık bu gönderilen emir ve nehiylere uymak veya uymamak insanın kendi elindedir ve sonundan ferden kendisi mes'uldür. Ceza ve mükâfat da ona göredir.

Bütün varlıkların Allah'a tam bir itaatle ibâdet ettiklerini söylemiştik. Görüldüğü gibi, ibadet insandan başka canlı ve cansız bütün varlıklar için mecburî'dir. Elektron'un vazifesi atom çekirdeği etrafında dönmektir. Onu bu «emre-dilmiş» tir ve böylece «emre itaatle» ibâdetini ifâ eder. Böylece, hiçbir varlık kendi yaradılış hikmeti dışına çıkıp ilâhi emre, yaradanının buyruğuna isyan edemez. Halbuki insan için mes'ele tamâmen farklı bir durum arzetmektedir. İnsan akıl ile teçhiz edilmiş ve din, ibâdet ona «teklif» olunmuştur. Bu çağrıya uyup uymamak onun ferdi mes'uliyeti ve cüz'i irâdesi içindedir. İbadet insan için bir bakıma ihtiyari'dir.

(Devamı var)

başyazı

MATERYALİST TARİH TELÂKKİSİ VE TRT

Kadir Mısıroğlu

Bütün içtimâî doktrinler, dâvâlarını haklı gösterebilmek için, tarihi, kendi temel prensiplerine göre husûsî bir tefsire tâbi tutarlar. Bu sûretle, te'sis etmek istedikleri yeni nizâma, bir esbâb-ı mûcibe hazırlarlar.

Komünizm de bu yolu tutmuştur. Gerçekten, onun, tarihî hâdiseleri değerlendirmekte «diyalektik materyalizm» denilen kendine mahsus bir metodu vardır. Bununla güyâ, bütün vak'aları iktisâdî icâb ve ihtiyaçların doğurduğunu isbat eder!..

Aslında maddî müessirlerin rolü inkâr edilemez. Fakat bunları diğerlerine hiç bir ehemmiyet atfetmiyecek derecede izam ederek, bütün vukuâtın temeli saymak, gerçeklerle bağdaşmaz. Zira sebepleri tek'e ircâ eden ve bu yüzden «monist» adını alan bu gibi doktrinler, vârid olan müessirlerden sâdece birini teşhis ve tesbitle iktifâ eyledikleri için içtimâî hâdiselerin pek girift olan bünyelerini vuzuha kavuşturamazlar.

Türkiyemiz'de de tarihî hâdiseleri ele alan marksist yazarlar kendilerini bu hatalı neticeye sürüklenmekten kurtaramamaktadırlar. Gerçekten bunlar da, her monist telâkki sâhibi gibi, içtimâî ve tarihî hâdiselerin tahlilinde ya kasten tarafgirâne bir yol tutarak onları tahrif etmekte veyahud da gerçekleri tesbitteki kifâyetsizlikleri yüzünden yanlış kıymet hükümlerine varmaktadırlar. Bunda, marksistlerin ilimden ziyâde propaganda peşinde koşmalarının da payı vardır.

MC Hükûmeti'nin, TRT'yi bir komünist karargâhı olmaktan kurtarmak üzere giriştiği hamlelerin ikincisini teşkil eden yeni Umum Müdür Şaban Karataş Bey'in tâyini, bizleri ümidlendirirken CHP saflarında, derin dalgalanmalar husûle getiren bir heyecan ve telâşa sebep olmuştu. Bu, Karataş'ın TRT'yi sol propagandaya tâbi olmaktan çıkaracağına mütedâir peşin bir kanaatden doğuyordu. Gerçekten O'nun makâmına oturur oturmaz verdiği kararlı beyanatlar ve ilk hamlede gerçekleştirdiği birkaç isâbetli tâyin, bu kanaati daha da kuvvetlendirmişti. Fakat ne yazık ki; hâdiseler beklenilen sür'at ve mükemmeliyette cerayan etmedi. Dün'ün «*tezadsız sol*» TRT'sinin yerini, bugün ancak bunun tezadlısı alabilmiştir. Yani yapılması gerekenin en asgarisi gerçekleştirilebilmiştir. Bu hâliyle TRT, yüzde yüz bâtıl bir sol tutumun taassubundan biraz fedâkârlık ederek bu tehlikeyi de bertaraf etmiş gözükmektedir.

Hakikaten bir kaç müsbet tâyin ve amme hissiyâtına muvâzî neşriyâtın yanı sıra, her şey eskisi gibi devam etmektedir. Ne «*gereksinme, sorun, coşku ve yanıt*» gibi saymakla bitmiyecek bir çok asâletsiz uydurma kelime kapı dışarı edilebilmiş ve ne de neşriyâtta tezadsız bir millî istikâmet sağlanabilmiştir. Bunun en aldatmaz misallerinden birine 8 Nisan 1976 Perşembe günü şâhid olmuş bulunmaktayız. Gerçekten o gece «*Demir yolları*» ile alâkalı bir proğramda yakın tarihimizin «*diyalektik materyalizm*» ölçüleriyle ve tam bir komünist ağzıyla tahlil ve ifâde edildiğini görmek, bütün vatanseverleri dilhûn etmiştir. Hele bu proğramda «Sultan II. Abdülhamid» gibi devrinin Cihan çapında bir siyâset üstâdı olan dev şahsıyyetini cüceleştirmek için sarfedilen sun'î gayretler ve gerçeklerin fâhiş bir sûrette tahrifi, afvedilir bir hatâ değildir.

Sultan Abdülhamid Hân'ı anlamaktan bile âciz olduğu bütün sözlerinde âşikâr bulunan bir konuşmacı O'nu utanmadan ecnebîlerle işbirliği hâlinde gösterirken, devleti dört yılda kat'î bir izmihlâle götüren İttihat ve Terakki'nin adını dahi telâffuz etmemiştir.

Bu proğramın muhtevâsındaki tarihî yanlışlar ve Sultan Abdülhamid Hân'ın ince siyâseti hakkında söylenecek sözler böyle bir yazının hacmine sığmıyacağı için buna girişmiyoruz. Ancak bu vesile ile TRT'de beklediğimiz, millî hissiyâta tercüman havayı halâ bulamadığımızı ve onun bazan geçmişe bile rahmet okutacak derecede sürpriz proğramlarla karşımıza çıkmakta olduğunu tesbitle iktifâ ediyoruz.

Sebil

TAHLİL

Kemalist İnkılâbın Fârikaları

1 — LÂDİNİLİK

— 10 —

i — Kemalist inkılâblar katagorisi içinde gerçekleştirilen değişikliklerden din'le veya dinî hayat ve davranışlarla doğrudan doğruya veya hiç olmazsa dolayısıyle alâkası olmayan yoktur. Bunların her biri, mutlaka bir cihetten dine menfî bir sûrette te'sir etmek ve onun cemiyetteki hayâtiyyet ve nufûzunu ref' etmek maksadına bağlı olarak gerçekleştirilmişlerdir. Yani «Lâdini bir cemiyet hayâtı te'sis etmek» maksadından doğmuş bulunan Kemalist inkılâblar içinde «Lâdinî» olanı yoktur. Ancak bunlar dini hayâta iras ettikleri zarar yönünden sıraya konulsalar ihtimalki; bir numarayı «İslâm harflerinin yasaklanması» teşkil eder. Bu itibarla «Türkçe'ye Sûikasd» ve «İslâm Yazısına Dâir» serlevhalı sütunlarımızda bir nebze bahsedilmiş bulunan bu inkılâba burada da lâdinî bir cemiyet hayâtı te'sis etmek maksadına mâtuf veçhesi itibâriyle temas mecbûriyetindeyiz.

Kemalist inkılâbların kendilerini garantiliyebilmek için istinad ettikleri en emin temel, bu harekettir. Zira yeni nesilleri istedikleri gibi yetiştirebilmek ve dini hissiyat ile meşbû' ecdâd yadigârı kütüphâneler dolusu eseri onlara meçhûl hâle getirmek için tutulacak en iyi yol buydu. Bu sebepledir ki, -kendi hesaplarına son derecede akıllıca- bir harekettir. Fakat yirminci asırda harf değiştirmenin güçlüğü ve belli bir ölçüde de manâsızlığı yüzündendir ki; bu inkılâb diğer bütün inkılâblardan ziyâde itiraza uğramış ve en sonraya bırakılmıştır. Gerçekten harf inkılâbına tekaddüm eden günlerde Türk matbuâtında cereyan eden münâkaşaların kesâfet ve şümûlü bu hükmümüzü doğrulayacak mâhiyettedir. Bunlardan bir kısmını «İslâm Harflerine Dâir» serlevhalı sütûnumuzda takdim edeceğiz.

Harf inkılâbı, mantık dışı olması ve fiilî güçlükler yüzünden o derecede imkânsız görülmüştür ki; buna mâruf zihniyetleri itibâriyle en harâretle taraftar olması gerekenlerden bile mu'terizler çıkmıştır.

Misâl zikretmek gerekirse, Kemalist inkılâbların iki numaralı mürevviç ve tatbikâtçısı İnönü ile Yahudi Cemaati'nin dert ve davâlarını dile getirmekle şöhret yapmış bulunan Avram Galanti'yi zikredebiliriz. İnönü, «Tarih Vesikaları Dergisi»nde ifşâ edilmiş bulunduğuna nazaran, bu inkılâbı iki yıl geciktirmiştir! Ancak bu hareket onun İslâm harflerine taraftar olmasından değil, tabiaten mâruf olan korkaklığından doğmuştur. Zira böyle bir inkılâb karşısında milletin kıyam edeceğinden endişe duymuştur ki hatıratın yer alan satırlar bunu açıkça göstermektedir. Doğrusu

Kemalist İnkılâbın

— XVI —

Kadir Mısıroğlu

İnönü bu düşünce ve hissiyâtında haksız da değildi. Zira harf inkılâbının düşündürücü ve korkutucu birçok veçheleri vardı.

aa. Bu inkılâb evvel emirde Türk Milleti'ne bir hakâret teşkil etmekteydi! Zira bununla, «Senin asgarî bin yıllık tarih içinde vücûd bulmuş bir kültürün yoktur! Sil baştan yapabilirsin!..» denilmiş oluyordu.

Bu inkılâbdan evvelki kültür mahsullerini böylesine açıkca red ve inkâr etmenin ve yeni yetişecek nesillerle o kültür arasındaki yegâne bağ ve vâsıtanın kaldırılması önceden tahmini imkânsız bir takım aksülâmellere yol açabilirdi! Hakikaten hatırı sayılır ve fedâ edilemez bir millî kültür hamûlesinin varlığı kabûl edildiği takdirde, böylesine cür'etli bir harekete girişilemiyeceği, o kültürle zerrece alâkası olan bir idârecinin vicdânının onu istihfaf ve istihkara râzı olamayacağı âşikârdı. Üstelik bu alfabe milletin bin yıl müddetle yoluna baş koyduğu mukaddes kitabının okunabilmesi için de zarûri olan yegâne vâsıta idi. Bu sebeple girişilen bu hareketin, dinî hayâtı felce uğratacağı âşikârdı.

Heyhât ki; İslâm harflerini yasaklayan kanun hiç ibr müeyyide bile ihtivâ etmeksizin vaz'olunmuştur. Tıpkı Menderes'in idamında sokağa çıkma yasağı dahi konulmadığı gibi... Ancak şu hususu da arz ve ifâde etmek gerekir ki; her ne kadar Meclise müeyyidesiz olarak sevk edilmiş ve böylece kanunlaşmış ise de bu kanunun mer'iyetini sağlamak maksadıyle, -gayrı hukûki bir mantıkla- bu gibi kanunların getireceği müeyyidelerden çok daha ağırlarını ihtivâ eden sâir kanunların müeyyideleri seferber edilmiştir.

Hukûken, müeyyidesiz kanunlar, Türk Ceza Kanunu'nun 526. maddesinde ifâdesini bulan «İnzibâtî tedbirler» le yürütülmek lâzım geldiği halde Şapka ve Harf İnkılâbı Kanunları'na muhâlefet, zaman zaman devlete ve rejime başkaldırma manasında telâkki olunarak «Takrir-i sükûn» ve «Hıyânet-i Vataniye» gibi idama kadar en ağır müeyyideleri ihtivâ eden kanunların saçtığı dehşet ve ceberrutla tecziye edilmiştir. Gerçekten zikrettiğimiz bu iki kanunun memleketimizi nasıl bir darağaçları bulvarı hâline getirdiği cümlenin mâlûmudur. Biz ileride Kemalist inkılâbın diğer bir fârik vasfı olarak «Militarizm» i incelerken bu hususa geniş ölçüde temas edeceğiz. Gerçekten millî hâfızada hâtıraları halâ daha dipdiri duran şapka isyanlarının (!..) ve birçok tenkil hareketlerinin mezkûr müeyyidesiz kanunların ihlâli hareketlerinden doğduğu veya böyle gösterildiği bir vâkıadır..

Türk Ceza Kanunu'nun 526. maddesine, Harf ve Şapka İnkılâpları'nın artık tamâmen yerleştiğine kâni' olunduktan sonra şu fıkra ilâve olunmuştur:

«Şapka iktisâsı hakkında 671 sayılı kanunla Türk harflerinin kabul ve tatbikine dâir 1353 sayılı kanunun koyduğu memnûiyet veya mecbûriyetlere muhâlif hareket edenler, üç aya kadar hafif hapis veya otuz liradan altıyüz liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılırlar.»

Görülüyor ki; bu kanunların mer'iyetini sağlamak maksadıyle bil'ahere konulan müeyyideler, halâ da pek öyle ağır değildir. Ancak ne yazık ki; bugün bile harf inkılâbını ihlâl edenlere bu maddede derpiş edilen kendi müeyyideleri değil de, mâhud 163. maddenin ağır müeyyideleri tatbik edilmektedir. Burada ancak üç aya kadar para cezası derpiş edilmişken, 163. maddede iki yıldan yedi yıla kadar (birinci fıkra), bir yıldan beş yıla kadar (dördüncü fıkra) cezalar verilmektedir. Üstelik bu suçlar (!..) neşir vâsıtalarıyle işlendiği takdirde hükmolunacak ceza üçte birden yarıya kadar artırılmaktadır. (Beşinci fıkra) Şu hâle nazaran Türk Mahkemeleri aslında lâikliği korumak maksadıyle vaz'olunmuş bulunan bu 163. maddeye istinâden onbuçuk seneye kadar ceza verebilmektedirler!..

İslâm harflerini dâvâ etmekte, öğrenmek ve öğretmekde -bütün bir ümmete terettüb eden vebâli deruhte eden- ve kendilerine «yazıcı grup» denilen bir kısım nurculara, harf inkılâbını ihlâl ettikleri iddiâsıyle verilen cezalar, hep bu 163. maddeye istinâd ettirilmektedir. Bu durum, harf inkılâbına müteallik kanunun mer'iyetini çok ağır müeyyideler ihtivâ eden sâir kanunlarla sağlamak hususundaki eski alışkanlığın devamından bir başka bir şey değildir.

Ayrıca da bu inkılâbla lâikliği korumak maksadı güdüldüğü ve bu sûretle İslâm harflerini tatbik ve dâvâ edenlerin, bu hareketleriyle Kemalist inkılâbın lâdini bir cemiyet, nizâmı te'sisine mütedâir aslî gâyesine zarar verdiği bizzat inkılâpcılar tarafından kabul edilmiş olmaktadır.

Dindar bir kimse bu inkılâbın dini hayâtın icaplarını bertaraf maksadıyle yapıldığını iddiâ etse, bunu haksız bulan ve Kemalist inkılâblara bir bühtan kabul eden, Kemalizm'de aslî bir prensip olarak benimsenmiş bulunan lâikliğin dinsizlik demek olmadığını söyleyen inkılâpçılar, bu fikirleriyle yukarıda

Cumhuriyetin ilk yıllarında «Tayyare Cemiyeti» *nâmına tertib edilen piyangonun Üniversite'de çekilişini gösteren bir gazete haberi. (1927 tarihli Milliyet) Kontrolüne de Dâru'lfünûn Emîni, yani Üniversite Rektörü memurdur. Kumarı millîleştirme yolunda ilk âlet edilen müessese: Üniversite*

anatomisi

ki tatbikat arasında ciddi bir sûrette tezada düşmektedirler. Bu fiilleriyle, harf inkılâbının dine karşı olduğunu -tersinden- kabûl etmiş olmaktadırlar. Böyle olmasa, bu inkılâbı ihlâl edenlerin «lâikliğe aykırı olarak, meüsses hukukî ve içtimâî nizâmı değiştirmek maksadıyle propaganda yapan veya fiilî hareketlerde... bulunanlara mahsus» 163. maddeyi işletmemeleri gerekirdi.

İnönü'nün İslâm harflerinin tatbikini yasaklayan inkılâbı iki yıl geciktirmesinin lâtin harflerini tervic etmemesinden değil, bu inkılâbın dâvet edebileceği millî aksülâmellerden çekişmesinden doğduğunu söylemiştik. Ne yazık ki; bugüne kadar müslüman Türk Milleti, bu inkılâbın İslâm Dini ile alâka ve ehemmiyetini hakkıyle kavramış değildir. Bir kısım nurcular dışında, derin bir sûkûnet ve tevekkülle karşılanan bu değişikliğin, bidâyette müthiş bir aksülâmelle karşılaşması ihtimâlini hatıra getiren diğer bir sebep de şuydu:

bb. Bu inkılâb bir günde bütün bir milleti okuma-yazma bilmez bir hâle getirmiş olacaktı. Bunun devâir-i resmiyede yürütülmekte bulunan işlere ve bilhassa matbuat hayâtına îras edeceği maddî, mânevî ve hattâ hukuki zararlar izahtan vâresteydi.

(Devamı var)

TESBÎT Sâdık Özarslan

«BENCE...»

Hastalıklardan biri daha... Bizi, birbirimize katan sârî hastalıklardan işte bir tânesi daha... «Bence...» hastalığı. Bence şöyle, bence böyle... Bu hastalık kemiriyor cemiyetimizi ve cemaatimizi. Adam; konuşmasına, bence ile başlayıp bence ile bitiriyor. Ve tabii bence'lerin karşısına o sayıda «sence» ler çıkıyor. Anlayacağımız; «bence» ile «sence çarpışıyor, çatışıyor bugün. Bir türlü bir araya cem' olamıyoruz. Toplansak, bir araya gelebilsek bile benceler ve senceler dağıtıyor bizleri. Ağlıyoruz, yanıyoruz; toplanamadığımız, bir araya gelip bir güç olamadığımız için ağlıyor ve sızlıyoruz.

Öyle bir hastalık ki; düşman başına!.. Oldurmayan ve fakat öldüren bir hastalık! Ayrılık, gayrılık hastalığı; «ene» veya «enâniyet» hastalığı. «Benim dediğim olsun!» hastalığı... «Dediğim dedik; çaldığım düdük!» hastalığı... Bu hastalığa yakalanan ne marazlı adam!..

Şu bence'leri ve sence'leri bir kaldırabilsek, bir kurtulabilsek bu hastalıktan... O zaman bütün işler düzelecek, bütün bozuk çalışmalar yok olacak... Ortadan ben ve sen kalkınca; yani benlikten ve senlikten uzaklaşınca daha iyi anlaşabileceğiz, barışıp bağdaşabileceğiz. Onun için aramızdan ve cemaatimizden benlik ve senlik'i söküp atmalı; ben de, sen de Hakk'a, Hakikat'e bağlı kalmalıyız.

Mühim olan benim dediğim, senin dediğin değildir!... Asıl ehemmiyetlisi; Hakk'a teslîm olmak, Hakikat'ten bir nebze ayrılmamaktır! Biz, benliğimizin değil, Hakikat'in esiri olmalıyız... Hakk ölçüleri içerisinde buluşup anlaşmalıyız. Ben veyâ sen ölçü olamayız... Benlikten uzaklaşmayan ölçü, ölçü değildir. Enâniyet iddiası boş bir şeydir. En güzeli, senin düşündüğün değil; Hakikat'tir. Hakikat, senin düşündüğün şekilde olmayabilir. Sence hak olan şey, hak olmayabilir de... Çünkü sen, beşersin; şaşabilirsin!.. Lâkin Hakk: şaşmaz, haklı şaşırmaz!

Bâzan biri çıkıp «Bence böyle olmalı!» diye tutturuyor. Buna mukâbil diğeri atılıyor ileriye ve: «Bence de şöyle olmalı; ben, arkadaşımın fikirlerine katılmıyorum.» şeklinde gürlüyor!.. Tabii asıl Hakikat te bizlere gülüyor. Öyle demler oluyor ki; nerede ise aramızda kavga çıkacak!.. Kendimizi zor zabtediyoruz. Dediğimiz olmamıştır, fikrimiz kabûl olunmamıştır da ondan... Hâlimizle ve kâlimizle Hakikat'ten uzaklaşıyoruz da o bakımdan. Herkes, kendi fikrinin üstünlüğü iddiasında... Herkes kendi aklını beğeniyor. «Akıl, akıldan üstündür mü diyorsunuz? Bize göre lâf bu; lâf-ı güzâf... Hakk'a, Hakikat'e esir olamıyoruz, teslim olamıyoruz. Veya şöyle diyelim: Elimizdeki ölçüsüzlükten Hakikat'i bulamıyor; onun semtine dahi uğramıyoruz. Ah, bir görebilsek gerçeği!.. Mes'ele kalmayacak. Fakat asıl mes'ele; sence ve bence diyen zihniyetten kurtulmak!.. kendimizi ve kardeşlerimizi bu çirkin hastalıktan kurtarmak. Mes'elemiz bu...

Bence'nin karşısına dâima sence çıkmakta, neticede bence ve sence ölçü olamamaktadır. Bunlar ölçü olamayınca da ortalığa ölçüsüzlük hâkim olmakta; ölçüsüz konuşmalar, meydanlarda at koşturmaktadır. Cümlemize dâvetiye çıkarıyorum : Bence ve sence'yi bırakıp Hakikat'te karar kılalım!..

AL KOLLEKTİF ŞİRKETİ

MUSTAFA KOPUZ KARDEŞLERİ

BEYAZ PEYNİR, KAŞAR, KAVURMA, SUCUK, PARSTIRMA

TÜM BAKKALİYE VE KIRTASİYE ÇEŞİTLERİ

Yeni Gıda Çarşısı 20 nci Sok. 262-263-264 Tel. : 22 97 69

UNKAPANI - İSTANBUL Tel. : 22 89 33

FİLDİŞİ KULEDEN

Cemil Meric

KÜLTÜR EMPERYALİZMİ YAHUT PARİS'TEKİ JÖNTÜRKLERİMİZ

— IV —

Boratav, halkı uyuşturan çeşitli kültür vâsıtalarını halkın afyonu olarak tanımlıyor. «*Yayının devletleşmediği ülkelerde*, bu yalancı kültüre karşı savunmanın tek yolu, onun eriştiği yerlere olumlu gerçek kültürü ulaştırmak»tır. Âbidin, Dino üstadın istitradlarını fazla uzun bulmuş olacak ki; kendini tutamıyor: düşünce emperyalizmi yalnız azgelişmiş ülkelerde mi var? Fransa da Amerikan kültürünün baskısı altında değil mi? Amerika, kültür emperyalizminin baş kaynağı. Ama tehlike bizim için çok daha ciddî, çok daha vahim. Amerikan emperyalizminin en mâsum fakat en müessir silâhı, filimler.. kovboyların kızılderililere karşı savaşı. «Tabiî bunun yanı sıra basın kolu da işler, örneğin çocukları ilgilendiren resimli dergiler vardır... Bu arada yeni bir tür de türemiştir: science-fiction... Kültüre hazırlık çağındaki çocukları daha başlangıçtan itibâren başkalarını yok etmeye ve saldırgan bir tavır takınmaya kışkırtan vâsıtalar bunlar. Kültür emperyalizmini anladınız mı? İyi ama, emperyalizmin bizi saldırganlaştırmakta ne gibi bir çıkarı var?

Konuşmamın burasında «zâviye-i felâsife»nin peri-i ilhamı (ejeri'si demeliydik) Güzin Dino sesini yükseltiyor. Bir belâgat hummasına yakalanan hatiplerin böyle bir müdâhaleye ihtiyaçları vardı gerçekten. Biri masallar dünyasında tefelsüf eder, öteki kızılderililer arasında teferrüç eylerken, Güzin Hanım mes'eleyi çırılçıplak ortaya koyuyor: «bugün Türkiye için, Batı kültürü iyi midir kötü müdür?».. Ne yazık ki, hâlâ müphemler ülkesindeyiz. Sayın filolog da kültürden ne kasdettiğini ifşâ etmiyor. Batı kültürü ne demek? Sonra asıl dâva yâni kültür emperyalizmi nerede kaldı?

Âbidin, Ejeri'nin müdâhalesine beklenmedik bir mukabelede bulunuyor: «batı kültürünün saldırısından önce Arap ve Acem emperyalizminin saldırısı var.. Garip bir saldırı bu, çünkü güçlü olan devlet bizdik. Öyle olduğu halde kültür alanında, yenik düşen ulusların, Arapların, Acemlerin etkisine girdik.» Arap ve Acem imparatorluklarının saldırısı ne demek? Bu ne biçim kültür emperyalizmi? Cihangir bir millet fethettiği ülkelerin mânevî hazinelerini benimser; kuracağı büyük medeniyete harç yaparken Arap ve Acem emperyalizminin şikârı mı oluyordu? Türk insanı şahsiyetinin kemâlini İslâmiyette buldu; bin yıl en harâretli temsilcisi oldu bu îmânın. O terkibe kendi değerlerini kattı. Bu bir teslimiyet değil, bir temessül, bir kendini buluş. Sayın sanatçı, ric'at ve mağlûbiyetlerimizin şâirâne bir panoramasını çizmekte devam ediyor: Arap ve Acemlerden sonra Almanlar. Evet, tesiri altında kaldığımız «*ilk kültür*» Alman kültürü olmuş (Birinci Dünya Savaşından önce, Birinci Dünya Savaşından sonra). Peki, Birinci Dünya Savaşı'na kadar hep Arap-Acem kültürü mü hâkimdi Devlet-i Aliyye'de? Tanzimatla başlayan Fransız kültürünü yok mu farzedeceğiz? Nitekim, Edgü bile itiraz ediyor, Almanlardan önce bir Fransız kültürü yok muydu? Dino'nun cevabı oldukça şaşırtıcı: «Fransız etkisi önce mi, sonra mı kestiremeyeceğim». Âbidin Alman tesirini anlatırken Hindenburgvârî bıyıklardan söz ediyor. İngiliz kültürünün kendini kabul ettirdiği saha da, giyim, kuşam v.s. imiş. Yâni bu iki medeniyet, bir avuç köksüz şehir züppesini damgalamış. Gerçekten de mâsum bir emperyalizm! Devam ediyor: «Tanzimattaki etki, hem İngiliz hem Fransız etkisi şeklinde görülmüştü... Ama Alman etkisi de yabana atılmamalı. Birçok alanlarda Prusyalılıktan bugün bile vazgeçemedik. Nazi ideolojisi de caba. Alman ırkçılığının etkisi Birinci Dünya Savaşından önce erişti bize - ideoloji olarak». Sayın konuşmacı, Alman ırkçılığından ne kasdediyor acaba? Turancılığı mı? Bizce, bu romantik milliyetçiliğin kökleri çok daha uzaktadır, Fransa'dan gelen bir ideoloji bu. Kaldı ki; Almanyaya da Fransa'dan gitmiş. Zira Cermen ırkçılığının en büyük müjdecisi bir Fransız kontu olan Gobineau. Bizim ırkçılığımızın menşei çok daha mütevazi: De Guignes (1721-1800) adlı şarkiyatçı ile Léon Cahun (1841-1900) nâm yahudi.

(Devamı var)

Sebil

İNCELEME

İBRET AYNASINDA ÇEHRELER

M.Ertuğrul Düzdağ

Tesettür ve Dönmeler

Sebilürreşad mecmuasının 20 Ağustos 1912'de çıkan 208. sayısında «Allah'ın Yardımı Cemaatedir» başlıklı bir yazı ile Dönmeler'e hitap edilmektedir. İslâmcı mecmua, Trablusgarp harbinin devam ettiği ve Balkan harbinin patlamak üzere bulunduğu buhranlı günlerde, bütün vatandaşları birliğe çağırmaktaydı.

Sebilürreşad'ın yazısı aşağıya aynen alınmıştır.

ALLAH'IN YARDIMI CEMAATEDİR

Dünyanın birçok kısımlarını işgâl etmiş ve her gittiği yerde hâkimiyet kurmuş olan Türkler, kendileri için zararlı pek çok siyasi hatalar işlemiş olmakla beraber, büyük bir siyasi meziyet dahi göstere gelmişlerdir. Bu da kendilerine katılmış olan diğer müslümanları kendileriyle bir saymış olmalarıdır.

Türkler için, din ve millet birdir.

Bu sebeple, nifak ve şikak düşünmeden Türklük âleminde yaşayan her tâife, mânen ve maddeten istifâde eder. Cân ü gönülden yapılan bu birlik sebebiyle Türkler de kuvvet kazanır.

Memâlik-i Saltanat-ı Osmâniyye'nin mühim vilâyetlerinden birisinde bulunan ufak bir tâife vardır. Bunlar aslen Beni İsrâil'den çıkmışlarken, bilmem hangi tarihte müslüm nlıklarını ilân etmişlerdir.

Bu tâifenin fertleri hepimizce müslüman tanınıyor, lisanları da Türkçedir. Aslen mensup oldukları söylenen musevi cemaatiyle kapı bir komşu bulundukları halde, aralarında beraberliğe işaret olacak bir bağ kalmamıştır. Kız da alıp vermezler. Birisinde âile lisanı, eski İspanyolca, diğerinde ise Türkçedir.

İslâm'a gelen şahıslara «Dönme», daha doğrusu «Muhtedi» denildiği mâlumdur. Fakat «Muhtedi» sıfatının, geçici bir zaman için ünvan icap eder. Bunlar müslümanların arasına girince, müslüman sayılırlar, olur biter. Müslümanlar, artık bunlarda ayrı bir alâmet görmek istemez.

Bahsini ettiğimiz muhtedi tâifesi ise kendilerine bu sıfatı (Dönme adını) benimsemiş olarak devam edip gitmektedirler.

Milli vasıf ve meziyetlerimizin âhengini kuran, ibâdet ve evlenmek hususlarında, büyük İslâm cemaatinden ayrı bir hayat tarzı tutup gitmektedirler. Bu ise bizim için cidden teessüf olunacak bir haldir.

Müslüman sıfatını alan bir cemaat, herhalde, İslâm birliğinin en büyük bir sebebi olan evlilik işinde ayrılık gayrılık gütmemelidir. Zamanımız, câhiliyet devrinden kalma garip inançların revâcına müsâid olmamak lâzım gelir.

الرشاد

سنه ۶ عدد ۱۳۰ ۱۰

عدد ۲۷۱ — ۲۰ ذی‌الحجه ۱۳۳۱ — پنجشنبه — ۷ تشرین ثانی ۱۳۲۹ — جلد ۱۱

14 Ağustos 1324/27 Ağustos 1908'de «Sıratımüstakim» adı altında haftalık olarak çıkmaya başlamıştır. Kurucuları Ebululâ Zeynelâbidin ve H. Eşref Edîb Beylerdir. Mecmuanın 1-7 ciltleri bu isimle çıkmış, 24 Şubat 1324/9 Mart 1909 tarihli 183. sayı ile başlıyan 8. ciltten itibaren adı Sebilürreşad'a çevrilmiştir. Bundan sonra 25. ciltte, 5 Mart 1341/1925 tarihli 641. son sayıya kadar, sahip ve mesul müdürlüğünü Eşref Edîb Bey deruhte etmiştir. Mecmua Şeyh Said isyanı vesile edilerek hükümet tarafından kapatılmıştır... Mehmed Âkif Bey'in «Safahat» ı teşkil eden şiirleri burada yayınlanmıştır. Merhum mecmuanın «Başmuharriri» idi. Yukarıdaki kılişede mecmuanın 7 Teşrinsânî 1329/20 Kasım 1913 tarihli 271. sayısının başlığı görülüyor. Başlığın yanlarında mecmua ile alâkalı bilgiler vardır. Mecmua, İslâmcı münevverlerin irşad ve mücadele organı olarak vazifesini yapmıştı. Uzun müddet başlıkaltı yazısı olan şu ibâre, mecmuanın mesleğini gösterir: «Din, felsefe, ulûm, hukuk, edebiyat, tarih ve siyâsiyâttan ve bilhassa ahvâl ve şuûn-u İslâmiyyeden bahs eder ve haftada bir neşr olunur, mecmua-i İslâmiyyedir»

Gönül isterdi ki, Selânik'e mensup olan, zeki, çalışkan, işbilir, o küçük tâife, her hususta diğer müslüman fertlerle beraber olsun. Pek âlâ bilirler ki, diğer müslümanların kardeşlik kucakları onlara açıktır.

★

Sebilürreşad mecmuasının yukarıya aldığımız yazısından da anlaşılacağı üzere, müslümanlar, Dönme denen zümreyi tanıyorlardı. Fakat «denize düşenin yılana sarılması» gibi, yine de onları güzellikle birliğe çağırmakta idiler.

Fakat Dönmeler, bu sırada siyâsette ve ticârette, zavallı müslümanlara çeşit çeşit külâhlar giydirmekle meşguldüler. İçtimâi hayatta ise, gençleri moda ile kendilerine benzetmekle meşguldüler. Nitekim Sebilürreşad'ın bundan sonraki Dönmelere dair olan yazıları da sertleşecektir.

Sebilürreşad, 18 Şubat 1919 târihli 390. sayısında, Dönmelerin tesettür aleyhindeki faaliyetleri üzerine, müslüman kadınlarına hitâben bir yazı neşretmiştir. Yazının baş tarafını alıyoruz:

SAHTE MÜSLÜMANLAR AYRILMALI, ARAMIZDAN ÇIKMALIDIR!

Zavallı müslüman kadını! Ne kadar da çok düşmanların varmış! Senin iffetin, senin ismetin, o cevherden mahrum olanların gözlerine diken oldu. Onun için, durmadan sana hücum ediyorlar. (...) Ne sarsılmaz metanetin varmış.

Seni yıkmak için ne fırıldaklar dönüyor, ne kuvvetler, ne paralar sarf olunuyor, bilsen! (...) Çünkü sen ridâ-yı iffetine büründükçe İslâm'ın, şeâir-i İslâm'ın canlı bir timsâlisin. Sen bu halde kaldıkça, İslâmiyeti yıkmak mümkün olamıyacaktır. Bunun için senin yüzündeki haya perdesini kaldırmak, altındaki hicap rengini silmek, ailene olan bağını çözmek istiyorlar.

... Bunun için sana diller döküyorlar! Sana medeniyetten bahs ediyorlar, zevklerden bediiyyâttan dem vuruyorlar; içtimâiyyattan, yirminci asırdan masallar okuyorlar.

... Bunların kimi dinden, imandan mahrumdur; kimi iffet ve hayâdan nasipsizdir. Kimi de aile râbıtasından bihaberdir.

Bunlar elbette senin iffetine düşmandır. Çünkü onlar senin muhitinde pek yabancı kalıyorlar. (...) Sen onların âhengini bozuyorsun. Rahat edebilmek için seni de kendilerine benzetmek istiyorlar.

Zavallı müslüman kadını! İslâm ismini taşıyan herkesi müslüman zannediyorsun da aldanıyorsun. Onların içinde nice münâfıklar, nice mezhepsizler, nice gizli din taşıyanlar var. İslâm cemiyeti içinde bulunarak o yüzden birçok faydalar temin ettikleri için zâhiren müslüman görünüyorlar. Çocuklarına müslüman adı koyuyorlar. Fakat Müslümanlık'la, İslâm âdetleriyle zerre kadar alâkaları yoktur. Aksine, İslâm'a karşı ebedi kinleri var. İslâm âdetlerinin yıkılması için el altından müdhiş tedbirler alırlar. Ellerine fırsat geçince İslâm'dan intikam almak, İslâm ictimâi hayatını bozmak için herşeyi yaparlar.

★

DÖNMELER ve ÜNİVERSİTE

Mütâreke devrinde, Dönmeler, çıkardıkları gazete ve mecmualarla, Üniversite'deki tedrisâtın kız erkek karışık (muhtelit) hâle getirilmesi için neşriyâta başladılar.

Bu sûretle, hem müslüman gençlerin kalbindeki İslâmi hayâyı kaldıracaklar, müslüman âilelerin masumiyetini ihlâl edecekler; hem de dindar ailelerden tahsilli gençler çıkmasına mâni olacaklardı.

Çünkü, dindar âile reislerinin, erkek ve kız evlâtlarını, böyle bir mektebe göndermeyeceklerini biliyorlardı. Cumhuriyet devrindeki, yüksek tahsilli ve dindar idâreci yokluğunun bir sebebi de, bu muhtelit tedrisât olmuştur.

Dönmelerin bu neşriyatına, Yeni Mecmua'da Ziya Gökalp'ın etrâfında toplanan ve Türkçü geçinen birtakım müslüman adlı münevverler ile İctihad'ın dinsiz nâşiri Abdullah Cevdet ve benzerleri de zemin hazırlamış destek olmuş ve katılmışlardır.

Dönmelerin ve onlarla beraber olan gâfillerin bu faaliyetlerini Sebilürreşad, 30 Nisan 1919 tarihli 406. sayısında şöyle anlatmaktadır:

DÂRÜLFÜNUN'DA MUHTELİT TEDRİSÂT

Memleketin mukadderâtına, dinine hücum etmekle, menfaat temin edenlerin son senelerde hedef edindikleri gâyelerden biri tesettürü kaldırarak, içtimâî hayatımızda yeni bir herc ü merc meydana getirmek idi.

Bu gâyeye varmak için yapılan propagandalar milleti saptırıp, umûmî efkârı bu inkılâba hazırladıktan sonra tesettürün kaldırıldığı ilân edilecek, milletimiz asrileşmiş ve hakk-ı hayatını kazanmış olacaktı!

Bu gâyeye vâsıl olmak için, beş altı seneden beri mezheplerinin mâhiyeti meçhul, Müslümanlık'la aslâ alâkası olmayan bir sürü münâfıklar, süret-i haktan görünerek âilevî bir inkılâb yapmak, milli varlığımızı fuhuş yollarına itmek, memleketin yıkımını çabuklaştırmak için var kuvvetleriyle çalıştılar.

(Devamı var)

AÇILIŞA DAVET

Bilütfihilkerîm

Bir süreden beri sizlere hizmet için tesisine gayret ettiğimiz mağazamızın açılış hazırlıklarını tamamlamış bulunuyoruz.

22. Nisan. 1976 Perşembe günü saat 15.00'de yapacağımız küşad merâsimine huzurlarınızla teşrifinizi rica ederim.

Saygılarımla

Osman Nuri Önügören

ADRES : EMEK TİCARET

Fatih Fevzipaşa Cad. NO: 35
Tel: 23 21 02 - 21 93 83
İSTANBUL

BİLDERBERG GROUP'UN İçyüzü

Yesevîzâde

(Burada, Prensin, parlemento müessesesi hakkındaki bazı garib beyenâtı veriliyor.)

«Diğer taraftan, Prens, Birleşmiş Avrupa için monarşik bir sistem lehinde bulundu. Bu Monarşi şekli, bitaraf bir devlet reisi ile, istikrar plânında olduğu kadar bir müttehid Avrupa Hükûmeti için de avantajlar arzederdi.» demiştir.

Yahudilerin Avrupa'da ve Dünya'nın pek çeşitli yerlerinde yaptığı ihtilâl -inkılâbları tedkik edenler, bunun da, Prens Bernhard'ı telkin edilen gâye uğruna çalışmaya kandırmak için bir yem olduğunu kolayca anlarlar. Şu budala PHİLİPPE - EGALİTE'nin hikâyesi bir hatırlansın!..

Haberden anlaşılan asıl hususa gelince, Bilderberg Group'un bizzat resmi rehberinin, Avrupa Birleşik Devletleri hedefi uğruna çalıştıklarını beyan ettiği görülüyor.

Yalnız, bu da, hakikatte, asıl hedefe ulaşmak için bir ara hedef. Bu asıl hedefi keşfetmek için, Bilderberg toplantılarında dâimi olarak ele alınan mevzuuları ve hemen her toplantıda hazır bulunan iştirakçilerin hüviyetini tedkik etmek kâfidir.

Bordiot, alınan kararların gizli tutulmasına rağmen, şu veya bu kaynaktan sızan haberlere göre, toplantılarda işlenen mühim mevzuuları şöyle sıralıyor:

«— Beynelmilel mali mes'eleler.

— Hicret hürriyeti (Herhalde husûsen Sovyet Yahudileri ile alâkalı olsa gerek.)

- Malların gümrük mâniası olmaksızın serbestçe tedâvülü.

— Beynelmilel iktisâdî birlik.

— Kavmi orduların ilgâsı ile bir beynelakvam polis kuvetinin teşkili

— Bir beynelakvam parlemento te'sisi.

— Devletlerin hükümranlığının tahdidi, bunun Müttehid Kavimler Teşkilâtı (ONU)'na veya başka bir «Kavimlerüstü Hükûmet»e devri.»

Bu mevzûları işliyen müzâkerelerin neyi münâkaşa ettiği ortadadır: «Dünyâ Hükûmeti»nin te'sisi. Mes'ele, bunun nasıl te'sis edileceğidir ve Bilderberg Group bu yolda çalışmaktadır.

Bu husûs, iştirâkçilerin incelenmesiyle çok daha açıkça ortaya çıkıyor:

Her ne kadar kümede, Danimarka Prensi Axel, Hollanda Prensi Klaus, Edimbourg Dükası veya Lord Mountbatten gibi parlak simalar dikkati çekiyorsa da, bunların süs kabilinden arz-ı endâm ettikleri muhakkak. Asıl iktidâr, tabii ki; yahûdilerin ve hassaten yahûdi yüksek mâliyecilerin elinde diğer «Yahûdi-İşbirlikçileri» de, yan destekçi durumunda. Bunları iyi tanıyalım; çünkü Dünyâ'nın gidişine yön veren ve hepimiz hakkında hergün istikamet tâyin edici kararlar veren bunlardır

Başda, bittabii Fransa ve İngiltere Rothschild'leri var. Peşinden, şu Bolşevik İhtilâl-inkılâbının «financier» leri meşhûr «Kuhn, Loeb and Co.» geliyor. Buna Amerikan, İngiliz ve Alman Warburg'ları ile Otto Wolf'lar da ilâve edilsin, Bilderberg Group'un ne yaman bir yüksek mâliyeci Yahûdi oligarşisinin yed-i tasarrufunda olduğu kolaylıkla anlaşılır. Bu arada, Rockefeller, Carnegie, Ford gibi yahûdî-işbirlikçileri de unutulmamalı. Diğer onlarca şahsiyet mi?

Bakın kimler:

John Mc Cloy: bir Dünyâ hükûmeti kurmak için çalışan Amerikan C.F.R. inin Âzâsı, Rockefeller ve Warburg'ların Chase Manhattan Bank'ının Reisi, Dünya Bankası Sâbık Reisi (1947-1949), Almanya'da ABD Yüksek Komiseri (1949-1952), v.s.

Gale Mc Gee: C.F.R. Âzası, Wyoming Senatörü.

Dean Acheson: C.F.R. Âzâsı, Sâbık Hariciye Vekili, Türkiye'de Kıbrıs'la alâkalı tasarısı ile tanınır.

Walter Lippmann: Dünyâ Hükûmeti peşinde koşan Round Table Groups ve C.F.R.'in âzâsı, terakkiperver (soyalizme mütemâyil) muharrir ve gazeteci, New Republic», «New York World», «New York - Herald Tribune», «Newsweek», v.s. gazetelerin nâşiri, Amerikalı yahûdi.

J. William Fulbright: Senatör, ABD Senato Hâriciye Encümeninin Reisi.

Jacob Javits: C.F.R. Âzâsı, Amerikalı yahûdî Senatör, Komünizme mütemâyil iddiâsıyle Dâhili Emniyet hakkında senato Alt-Encümeni tarafından tâkibâta uğramıştır. Türkiye'ye seyahatte bulunmuştur.

David Rockefeller: C.F.R. Âzâsı, Chase Manhattan Bank İdâre Hey'etinin Reisi. Esaslı bir yahûdî - işbirlikcisi. Türkiye'ye de uzanan pek çok devletlerüstü teşebbüsün sahibi.

Henry Kissinger: C.F.R. Âzâsı, hâlen ABD Hâriciye Vekili (Beynelmilel yahûdiliğin bu önde gelen şahsiyeti hakkında henüz neşredilmemiş «1974 Kıbrıs Harbinin Perde Arkası» adlı eserimizde geniş malûmat verdik.)

Edward Heath: Sâbık Muhâfazakâr İngiliz Başvekili.

Harold Wilson: Hâlen Sosyaldemokrat İngiliz Başvekili.

Walter Hallstein: Garbî Almanyalı, Avrupa Cemaati Encümeninin Sâbık Reisi.

Kurt Kiesniger: Garbî Almanya Sâbık Hristiyan-demokrat Başvekili

Ludwing Erhard: Garbî Almanya sâbık hristiyan-demokrat Başvekili.

Lester Pearson Sâbık Kanada Başvekil.

Jean Lesage: Kanada sâbık Başvekili.

Paul van Zeeland: Belçika sâbık Başvekili.

Paul-Henri Spaak: Belçika sâbık Başvekili. Spaak'da van Zeeland da, Avrupa Birleşik Devletlerini kurmayı hedef alan Avrupacı hareketin âzâları olmuşlardır.

Giovanni Agnelli: Fiat tröstünün Umum Müdür-Reîsi, Rothschild'lerin işbirlikçisi. Türkiye'deki Tofaş, Fiat'ın uzantısıdır.

Alberto Pirelli: Pirelli ve şürekâsı tröstünün Umum Müdür Muâvini.

Johan W. Beyen: Hollanda sâbık Hâriciye Vekili, her ikisi de yahûdilerin olan philips ve Unilever tröstlerinin temsilcisi.

Drumont'un tâbiriyle «Yahudi Fransa»nın Bilderberg Group'taki temsilcileri ise şunlardır:

Antonie PİNAY: Sanâyici, meb'us, senatör, çeşitli vekâletleri deruhte etmiş, 1952 de Başvekillik yapmış, bir «gaulliste» olarak 1958-1960 arasında Mâliye Vekâletinde bulunmuştur.

Maurice FAURE: Profesör, CECA Âzâlığı yapmış; Hâriciye Vekâleti nezdinde Devlet kâtibi (bir nev'i devlet vekili), Dâhiliye Vekili, sonra Mayıs 1958 Pflimlin kabinesinde Avrupa Müesseseleri vekili, 1971 de ise Radikal Partisinin Reisi olmuş bilâhare Radikal - Sosyalist fırkasının Reisi iken yardımcısı olan meşhur yahûdi J. - J. SERVAN-SCHREIBER tarafından yeri alınmıştır. «Siyonist Lobi» nin adamlarından-dır.

(Devamı var)

TUĞRA

MUSTAFA YAZGAN

ŞİFÂ İKSİRİNDEN KAÇIŞ..

Dünya'da vukua gelen hâdiseleri, içinde yaşadığımız muhitin kangren olmuş mes'elelerini, hergün tepemize balyoz gibi inen fikirsizlik telkinlerini, yalancı ve sahte bir nizamın haysiyetsiz meddahlar elinde övülüşünü duydukça ve gördükçe, rûhumuzun tahammül edemediği bir ızdırapla haykırmak ve hakikatları, korkunç bir gaflet ve vurdumduymazlık içinde âkibetini bekleyen şu mazlum mağdur ve mağmum kitleye bildirmek ihtiyacını duyuyoruz. Şuurla ve teenni ile düşünmemize ve telâşa kapılmak için hiçbir sebep görmeden, tam bir teslimiyetle mes'elelere bakmamıza rağmen, olması, yapılması, gerçekleştirilmesi elzem bir takım çalışmaların «*afyon yutmuş Çinli'den beter*» bir uyuşuklukla ele alınmayışı karşısında, nefsimiz nâmına en küçük bir endişemiz olmadan, sırf bu aziz ve mukaddes dâvânın özlenen zaferi için ruhumuz isyan ediyor.

Anadolu coğrafyasında en az bin yıldan beri adıyla sanıyla «Kur'an Şeriatı» nı yaşayan ve İslâm ile izzet ve şeref kazanmış, İslâm ile en büyük medeniyetleri kurmuş bir milletin bugün içine düştüğü, imânsızlık, ahlâksızlık, taklitçilik, sefâhet ve sefâlet tablosunu seyredip susmak mümkün değil.

Tarihi boyunca diğer Dünya devlet ve milletlerine nev-i şahsına münhasır müesseseler kurarak, şahsiyetinin, zekâsının, irfan ve ilminin isbatını yapmış bulunan bu aziz milletin, bugün yepyeni müesseseler kurmaktan vazgeçtik, kendi dininî, milliyetini, mukaddesatını korumak için elzem olanlarını dahi kuramayışı karşısında çıldırmamak mümkün değil. İster istemez düşünüyoruz. Ya tarihler yalan, yahut bu topraklarda medeniyetler kurmuş o aziz müslümanların evlâtları değiliz. Bizim tarihimizin yalan olması mümkün değil. Zira biz gerçek tarihimizin küllenmesi, unutulması için onların yalancı tarihçileri tarafından düzmece tarihler hazırladığını ve resmî kanallardan bu milletin genç dimağlarına bir «*Arsenik zehri*» gibi aşılandığını bilenlerdeniz. Yakın mâziden hâfızamıza ve hâtıralarımıza nakşolunmuş ecdât hâtıralarına baktıkça bizlerin, o aziz müslümanların çocukları olduğumuz hakikatına da erişiyoruz. O halde nedir bu halimiz? Avrupalı bizim bilmediğimiz bir ahmaklık ilâcı keşfetti de ithal edilen gıda maddelerinin içinde bu millete yedirdi mi ki; bu hâle düştük?

Hakikat, anasız, babasız yetim gibi ortada. İslâm, ezeli ve ebedi kuşatan ilâhî kudretiyle kalblerimize emânet edilmiş. Emânete hıyânet ediyoruz. İnsanımız, rûhen ve maddeten çürümekte. Elinin altındaki ebedi şifa iksirine uzanacak tâkatı kalmamış. Ucuzculuk, ticârî hayatın materyalist piyasasından, ruhumuzun ve dâvâmızın tecelli zeminlerine kaydırılmak isteniyor. Söylenen kelâmın, yazılan hakikatın ifâde ettiği samimi ve çarpıcı mânâdan ürken, kaçan, için için çekinen, hattâ belki gizli bir şirk ve küfrün kararttığı ruh dünyalarında iğrenen, fakat inanmış görünen aldatıcı bir kemmiyetin, keyfiyetsizlik belâsını çekiyoruz. Sanki rûhumuz, bir cehenneme atılmış gibi yanıyor. Bu dünya dekorunda, müslüman görünen gölgeler, bize işkence yapıyor. Vallâhi, kâfirde bize uzanacak el ve tâkat kalmamıştır. Bu dâvâ, hora tepen kâfirleri seyreden ve meydanı onlara bırakan müslümanın gafletiyle bu hâle düştü. Müslümanın müslümana revâ gördüğü işkenceyi, kâfir, rûhunda gizli ebedî boşluk ve korkunun tesiriyle yapmıyor, yapamıyor. Gölge müslüman, hergün nefsâniyetini gıybet taşında biletiyor. Kendi öz kardeşinin ayağına çelme takıyor. Müslüman, müslümanı kıskanıyor. Çekemiyor. Kıskandığı kişi, mücerret «*Hakk*» ı söylese de, o'nun «*Haklı*» olmaması için «*Hakk*» ı reddetmekte bir ân tereddüt etmiyor.

Siz, çilelerle yoğrulmuş dâvânızı tebliğ ederken, konuşuyorsunuz, yanlış anlaşılıyor. Yazıyorsunuz, yazdığınızın tersi zuhura geliyor. Herşeyin şekilde kalanı makbul hâle gelmiş. Ruh'tan öz'den haber yok. Samimiyetiniz istismar ediliyor. Bu cemiyet, naylon sanayii içinde dâvâsını, imânını, ahlâkını, mukaddesatını, ibâdetini naylon'laştırmak cereyanına tutulmuştur. Bilelim ki; bu gidişin sonunda kanlı göz yaşları ve ebedi azab vardır!.

KIZIL ÇİN

Moskova Kızıl Papalığından, Çin'in ayrılması şüphesiz ki, komünizmi bir hayli zaafa uğrattı. Bu hâdise Sovyetlere zaaf iras ettiği ölçüde hür dünyaya da nisbeten bir rahatlama ve baskıdan kur ulma imkânı verdi. Bunsa, Çin sınırlarında yüzlerce tümenini ve hava kuvvetlerinden mühim bir kısmını tutmak mecburiyetinde olmasaydı, NATO karşısında nasıl muazzam bir Sovyet gücü bulunabileceği kolayca tasarlanabilir.

Çin Başbakanı Çu En-Lai'nin ölümünden sonra onun yerine yardımcı olarak vazife gören Teng Hsiao-Peng'in parti ve hatta bizzat Mao ile ihtilâfa düşmesi, Sovyetlerin bunu fırsat bilerek Çin hududunda yeni bir tahşidât yapmasına yol açmıştır.

Beklenmedik bir anda bir Sovyet-Kızıl Çin çatışmasının patlak vermesinden ve bunun kısa zamanda genişlemesinden endişe duyanlar, hiç şüphesiz, kendilerini lüzumsuz şüphelere kaptırmış olmakla suçlanamazlar. Zirâ, hâtırlanacağı gibi, komünizm Papalığının Moskova-Pekin olarak ikiye ayrılmasından bu yana, iki tarafın, bilhassa hudud çizgisi halindeki Usuri Suyu boylarında çatıştıkları, bu çatışmalarda öldürülen Sovyet askerlerinin cenâzelerinin gösterişli merâsimlerle kaldırıldıkları görülmüştür. Sovyet ve Kızıl Çin radyoları birbirlerini emperyalizmin uşağı olmakla suçlamaktadırlar. Ayrılmadan beri iki tarafın birbirlerini doktrin tahrifçiliği, bir çeşit dekadanlıkla suçlamaları haftada bir kaç kere tekrarlandığından artık âdi ahvâlden sayılmaktadır.

Şurasını da kaydedelim ki, Kızıl Çin son haftalarda Başbakan yardımcısı Peng'in parti içindeki nüfuz mücadelesine bir son vermek için icâbeden tedbirleri almış, onun lehindeki tezâhurâtı önlemek maksadiyle, büyük şehirlerdeki meydanları kızıl muhafızlarla kapatmıştır. Bununla beraber, gelen haberlerden Peng'in resmî vazifelerinden uzaklaştırılmakla beraber, parti içi nüfuzunun Mao'nun bir nevi nazarî icra uzvu vaziyetinde bulunan madam Mao'nun isteklerine uygun bir şekilde tamamiyle ortadan kaldırılamadığı anlaşılmaktadır.

Şimdi zihinlerde, başka bir kuvvetin katılmaması halinde, bir Sovyet-Kızıl Çin çatışmasının nasıl bir netice verebileceği suali belirmektedir. Bu suale, Londra Stratejik Araştırmalar Enstitüsü'nün verdiği bilgilere dayanarak bir cevap aranmaktadır. Bu bilgilere göre, Sovyetler şimdiye kadar kullanıla gelen silâhlar bakımından Çine kıyasla üstün bir vaziyettedirler. Nükleer silâhlar sahasında ise, taraflar birbirlerinden fazla üstün görünmemektedirler. Mütehassısların fikirlerine göre, iki taraf da, ellerindeki nükleer silâhlarla birbirlerinin büyük ikamet ve sanayi mıntıkalarını bombalayabilecek vaziyettedirler.

Çin'in bu hususu gözönünde tutarak ve vazgeçirici nükleer güçlerine dayanmak sûretiyle tedafüi bir harb plânı kabul etmiş olduğuna dikkat çekilmektedir. Bu vaziyette, nükleer silâhlar bakımından müsâvi vaziyette bulunmaları birbirlerinden farklı kazançlar elde etmek imkânını ortadan kaldırdığı kadar, bir çatışma ihtimâlini de engellemektedir!. Meşhur sözdür: Domuzun muhâlifi köpektir!..

LİSTE

Eski 27 Mayısçılardan Yurdakuler'in oğlu'nun mâlûm çatışmalar sırasında hayatını kaybetmesinden sonra Cumhurbaşkanı parti liderlerini dâvet ederek kendilerinden bu kanlı hâdiselerle alâkalı bilgiler aldı. Bu arada Ecevit de dâvet edildi. Gazetelere aksettiğine göre, Ecevit, Cumhurbaşkanına, komandoların öldürecekleri gençlerin listesini de vermişmiş... Bu listede öldürülen Hakan'ın da adı varmış..

Doğrusu, merak edilmeye değer. Bu listeyi nasıl ve nereden ele geçirmişlerdir? Vasatın altında bir şâir olan Ecevit, Cumhurbaşkanı'nı böyle düzmece listelere inanacak kadar hayâlperest sanıyorsa, şüphesiz yine kendi tehlikeli hayâlperestliğinin ağına düşmüş demektir.

Hem, Reisicumhur memleket hâdiselerini dikkatle takibetmektedir. Bu kanlı hâdiseleri kimlerin başlattığı, herkes tarafından öğrenildiği bir sırada Cumhurbaşkanı da uzaklarda değil, yurd içindeydi. Fakat acaba böyle bir liste varsa, bunu kendilerinin yaptığı, akla gelmez mi?.

ECEVİT'İN İTİBÂRINDAKİ ÇATLAKLAR

Geçen hafta ortalarında CHP Parti Grupunda yükselen bir ses, efkârı umûmiye nazarında Ecevit'in Parti içi itibarındaki çatlakların bir fotoğrafı gibiydi. Anlaşılan, partililer bakımından da gerçekleri dile getirmiş olmalıydı ki, Ecevit'in meşhur çarpma ve susturma birliklerinin herhangi bir harekete tevessül ettikleri de görülmedi.

Ankara CHP Milletvekili Kandemir, Ecevit'i hedef alan tenkitlerini «Ecevit'in tutumu ve davranışlarından yakınmalarım» ve «Ecevit'in yönetim usûllerinden yakınmalarım» başlıkları ile iki bölümde toplamıştı. Kandemir önce merkezle teşkilât arasındaki anlaşmazlığın her geçen gün büyüdüğünü, Ecevit'in büyük yanılmalar içinde olduğunu ve teşkilâttan koptuğunu ileri sürüyor ve asıl meseleye giriyordu.

Bu konuşma, aslında gerçekçi bir değerlendirme ameliyesiydi. Ama bunun sonunda ister istemez Ecevit'in defterinin dürülmesi ameliyesi de geliyordu:

«Liderlerin ortak kaderidir. Bir lider hatâ yapmaya, yıpranmaya, kısacası güç kaybetmeye başlayınca, tenkit ibresi çevresinden kendine doğru kaydırılır. Önemli ve değerli olan bu sürecin ömrüdür. Bu ömür, liderin gücü ve basireti ile oranlıdır. Kimi lider bu çizgiye İnönü gibi elli yılda gelir, kimisi de sayın Ecevit gibi iki yılda gelir. Bu şaşmaz doğa (tabiat) yasası, sayın Ecevit için hükmünü icrâya başlamıştır. Hükûmetten çekilene kadar çevresine yöneltilen eleştiriler, o günden bu yana bizzat kendilerine yapılır, kusurlar kendilerinde aranır ve bulunur bir düzeye gelmiştir.»

Ankara Milletvekili Sayın Kandemir, CHP'yi muhalefet içinde şöyle anlatıyordu:

«Muhalefetteki politikamızın hedefleri hâlâ belirlenmiş ve kesinleşmiş görülmüyor. İktidarı bıraktığımız günden bu yana izlemeye çalıştığımız politika belli değildir. Hükûmeti düşürecek miyiz, yoksa murakabe mi edeceğiz? Hükûmet mi olacağız, muhalefet mi yapacağız? Bu hedeflere hangi güçlerle, hangi partilerle, hangi yoldan ulaşacağız? Tercihte tereddütlü görünüyor, yolumuzu ve yöntemimizi çizemiyoruz. Biz daha çok olayların doğuşuna, gelişmesine ve akışına takılmış gidiyoruz. Her gün hükûmet olduk, oluyoruz diye örgütü de kırdık. Korkarım ki; bize ümit bağlayanlar, hükûmet olmaktan ümidini kestiği gün, liderinden de ümidini kesecektir!...»

CHP teşkilâtını dolduran kızıl anarşistleri bilmeyiz ama, millet içindeki sâde vatandaşlardan her hangi birinin bu partiye ümit bağladığı görülmüşmüdür ki, bunun kaybedilmesinden korkulsun!..

Bütün bu tenkitlerden CHP'nin o Borciyalar tarihini andıran geçmişinin ağırlığı altında, efkâr-ı umûmiyenin CHP hakkında çoktan verdiği hükmün, O'nun bir mensubu tarafından t krarlanmasından başka bir şey değildir. Bu konuşmanın bütünü, CHP ve onun anarşistlerin yardımlarıyla başa geçirilen liderleri için, hâdiseleri çok iyi değerlendiren bir CHP'li tarafından verilmiş bir «defin ruhsatı» da sayılabilir.

FEYZİOĞLU'NUN DÖVÜLMESİ

Geçen perşembe günü Meclis'de bir dövülme hadisesi cereyan etti. Dövülen eski bir CHP'li Fevzioğlu, döven de yeni CHP'lilerdi. Bu hâdiseyi bir CHP. gazetesi bakınız nasıl naklediyor:

«Genel Kurulda bazı kanun tasarıları görüşülüp kabul edilmiş, bu arada işsizlerin pasaport sürelerinin beş yıla uzatılmasına ilişkin tasarı kabul edildikten sonra sıra 1970 yılından önce emekliye ayrılanlarla alâkalı tasarıya geldi.

«Biraz sonra görüşlüecek başka bir kanun tasarısı için Başkan «Hükûmet burada mı?» diye sormuş, o sırada salona girmiş olan Feyzioğlu «Hükûmet burada» karşılığını vermiştir.

«Feyzioğlu» hükûmet burada» deyince CHP'li Grup Başkan Vekillerinden Hayrettin Uysal ayağa kalkarak şunları söylemiştir:

«Televizyonda konuşuyorsun, buraya gelip emeklilerle ilgili yasayı engelliyorsun. Dışarıda kan dökülüyor, hükûmet olarak susuyorsunuz, sonra dışarı kaçıyor, işine geldiği zaman içeri giriyorsun.

«Uysal konuşması sırasında Feyzioğlu'na karşı çok ağır deyimler de kullanmıştır.

«Bundan sonra Nihat Saltık, Orhan Birgit ve Etem Eker lie Nuretttin Karsu ayağa kalkarak başkanı ve Feyzioğlu'nu protesto etmişlerdir. Nihat Saltık Feyzioğlu'na: «Ulan bir dakika evvel hükûmettin, bir dakika sonra nasıl hükûmet de ilsin?» diye bağırmıştır.

«Tartışmalar, ayağa kalkmalar nedeniyle oturumu yönetemiyeceğini anlayan AP'li başkan Çakmak oturuma yarım saat ara vermiş, CHP'liler Feyzioğlu'nun üzerine doğru yürümüşler ve «komitacı», «Faşist» diye bağrmışlardır. CHP'li Mustafa Güneş'in yumruklarından sonra Turhan Feyzioğlu CHP'lilerin arasında dışarıya çıkarılmıştır.

«Feyzioğlu'na ilk kafayı ve yumruğu Mustafa Güneş'in vurmasından dan sonra karışan ortalıkta CHP'li Malik Yılman ikinci yumruğu vurmuş, Zekâi Altınay da bir tokat atmıştır.»

İşte CHP'nin Meclis içinde sık sık tekrarladığı davranışlarından en sonuncusu da bu. Her zaman tekme, tokat, yumruk ve kafa atma! Bunu kendileri bile saklamıyorlar. Anca bu hâdisede dikkat çeken bir husus var:

Feyzioğlu eski bir CHP'lidir. Eğer İnönü, Ecevit yerine onu tutsaydı, bu partinin daha doğrusu kendisini dövenlerin başında şimdi o, kendisi bulunacaktı. Solun bugünkü duruma gelmesinde onun az emeği mi geçmiştir. Böyledir, bir zâlime yardım edene Allâh o zâlimi ergeç musallat eder!..

DÂVET

Bir sabah gazetesi, geçen hafta başında liderleri anarşi mevzuunda birbirlerini itham etmelerinin delillerini vermeğe dâvet etti. Bir muhabirini bu mesele ile vazifelendirdi. Muhabir Ecevit'i ziyâret ederek açıklamalar yapmasını istedi ve şu cevabı aldı: «Şimdilik açıklamalar yapmayacağım!»

Düşünün ki, bunca kanlı hâdise karşısında bunları çıkaranların hükûmet içinde olduğunu her zaman tekrarlayan ve bu ithamının efkârı umûmiyenin hâfızasında hususî bir yer tutmasına bilhassa itinâ gösteren Ecevit, eline hazır fırsat geçmiş ve büyük bir gazete delillerine yer vermek üzere sayfalarını açmışken bir «şimdilik» mâzeretinin arkasına saklanmayı tercih etmiştir.

Düzeni tersine çevireceğini söyleyen CHP liderinin bu mâzeret oyununa karşılık aynı gazetenin muhabiri Demirel'e gitmiş, ondan, şimdiye kadar ileri sürdüğü ithamların çerçevesinde cevaplar almıştır. İşte, yüzlerce gencin hayatı üzerinde oyun oynamayı tercih edenlerle bütün imkânlariyle memleketi hükûmetsiz bırakmamak düşüncesiyle hükûmet edenlerinin tutumları arasındaki fark!

OTO MAZOT

BİLUMUM MAZOT POMPA AYARI VE YEDEKLERİ

Pangaltı, Dolapdere Cad. 178-180
Tel. : 47 14 64 İSTANBUL

HACI ABDURRAHMAN BEŞİKÇİ MAHDUMLARI KİTABEVİ

Ahmed Fâruk Beşikçi

TOPTAN VE PERAKENDE SATIŞ HER TÜRLÜ TÜRKÇE, ARAPÇA, DİNÎ, MİLLÎ AHLÂKİ, İLMİ, TARİHİ ESERLERİ KİTABEVİMİZDEN TEMİN EDİLİR.

Çarşıcamii Karşısı No: 13

Tel. : 1512 - 2718'den TRABZON

İSLÂM ÂLEMİNDEN

Siretinnebî Toplantısı Ardından

Pakistan'da 3-15 Mart 1976 tarihleri arasında Siretinnebi toplantısı yapıldığı ve İslâm Âleminden birçok kıymetli zevatın buraya iştirâk ettiğini biliyoruz. Ancak böyle bir toplantının esasta Pakistan'da idareyi elinde bulunduran Halk Partisi umdeleriyle uyuşmıyacağı âşikârdır. Bizdeki Ecevit'in bir benzeri olan Zülfikâr Ali Butto, ise tanıdığımız kadarıyla bu gibi dini kıymetlere çok az ehemmiyet veren bir kimse dir. O halde bu toplantıyı aktetmekle ne elde etmiştir. İslâmın Demokratik sosyalizmi sloganlarını kendine şiar edinen Butto'nun burada samimi olduğu düşünülemez.

İslâm âleminde hürmet edilen kıymetli ulema ve fikir adamlarını, siyasi ricâli Pakistan'da toplayan Butto, bu toplantıdan azami derecede istifade yoluna gitmiş ve Medine'de Mescid-i Nebevi imamı Abdülaziz b. Salih ile yine mescid-i haramın (Mekke) imamlarından biri olan Şeyh Abdullah b. Şebil'i Pakistan'da hususiyle kendisini teyid etmeyen mıntıkalarda dolaştırmış ve oralarda kendisine karşı halk arasında bir sevgi uyandırmaya gayret sarfetmiştir. Bu arada bu sene Pakistan'da seçimlerin yapılacağı da hatırdan çıkarılmamalıdır. Bu toplantının gayri samimi bir hava içinde cereyan ettiği mes'elenin derinliğini anlayanlar tarafından kolaylıkla müşahede edilmiştir. Afro-Asya gazetesine bir beyanât veren Mekke'deki İslâm Birliği toplantısı azâlarından Prof. Ahmed Abdülgafur Attâr, bu durumu güzelce izah etmiştir. Yine Yemen Diyânet İşleri Reisi Pakistan'da çıkan «Tâhir» mecmuasına «öyle görülüyorki; bizler bir İslâm toplantısında değil de hapishanedeyiz» şeklinde verdiği beyanla durumu kısaca ifade etmiş bulunmaktadır.

Ümid ediyoruz ki; bir daha böyle toplantılar yapmak isteyen devlet idarecileri önce kendi ahvalini o toplantıya göre ayarlasınlar. Bu toplantılara katılanlar da biraz daha uyanık bulunsunlar!

ANGOLA'DA MÜSLÜMANLAR

Son zamanlarda dünya siyasi sahnesinde öne çıkan ve her tarafta bahsedilen mes'elelerden biri marksçı kuvvetlerin hakimiyeti ellerine geçirdikleri Angola'dır. 5,5 milyona varan Angola nüfusu içinde 1,5 milyonun müslüman olduğu malûmdur. Bu müslüman cemaat, Marksçı idareye karşı çıktığı için maalesef en şeni muâmeleye mâruz kalmaktadır.

İslâm Bankası

Merkezi Cidde'de bulunan Dünya İslâm Bankası gün geçtikçe gelişmekte ve beynelmilel seviyeye çıkmaktadır. Dünya İslâm Bankası umum müdürü Dr. Ahmed Ali geçenlerde Sudan'a bir ziyârette bulunmuş ve banka için Sudan'da yatırım sahaları aramıştır. Muhtelif İslâm ülkelerinin bir müdür ile temsil edildiği Dünya İslâm bankasında Türkiye sadece ihmal yüzünden temsil edilememektedir. Heyhat!

Mısır'da Bir Kitap

Mısır'ın solcu lideri Abdünnasır idaresi zamanında ne kadar gerilediği milletçe ne kadar kayıplara uğradıkları artık hergün heryerde tekrar ediliyor. «Mezbahat-ül kaza» adı ile yeni çıkan bir eserde, Abdünnasır'ın 1969 senesnide 189 hakimi nasıl meslekten tardettiği açıkça anlatılmakta ve 20 sene Mısır'a Firavn gibi hâkim olan bir diktatörün kötü amelleri sergilenmektedir.

AMERİKA VE YAHUDİLER

Amerika'da ticari ve siyasi sahalarda yahudilerin nüfuzu bilinmektedir. Geçenlerde Amerika'da çıkan «Son Günler» isimli bir kitapta Nikson'un tamamen yahudi tertiplerine kurban gittiği açıkca ifade edilmektedir.

ENDONEZYA

Endenozya'da hükümet her türlü talebe toplantısını ve her ne şekilde olursa olsun siyasi konuşmaları yasaklamıştır. Şurası da câlib-i dikkattir ki yine aynı kararında Kur'an-ı Kerimin siyâsetle alâkalı âyetlerinin tilâveti de yasaklanmaktadır Demek ki bu vâdide rekortmenliği kaybettik!.

SUDAN

Sudan'ın başşehrinde bulunan Hartum Üniversitesinden 300 talebe islâmi hareketlere meyilli olmaları sebebiyle uzaklaştırılmışlardır. Neşredilen bir beyannameyle sadece ihtilâl, komuta konseyi başkanı Numeyri'ye bağlı bulunanların üniversiteye kabul olunacakları açıklanmıştır.

LONDRA İSLÂM KONFERANSI

Nisan-Haziran ayları boyunca devam edecek olan Londra İslâm Konferansı yakın çağın en büyük islâmi faaliyeti olarak vasıflandırılmaktadır. Gerçekten daha şimdiden hâriçten gelen dâveti ve meraklılarla Londra'nın nüfusu onbeş milyona ulaşmıştır.

Bu konferansa Türkiye adına katılan «Gıda, Tarım ve Hayvancılık» Bakanı Korkut Özal Türk hey'etinin çok büyük ve husûsi bir alâka ile karşılandığını belirtmiştir.

Gerçekten Türkiye'de İslâmiyet mezuunda bir konuşma yapan Türk murahhası Osman Nebioğlu hararetle ve ayakta alkışlanmıştır. Nebioğlu umûmî bir tasvibe mazhar olan konuşmasında eczümle:

«Türkler bin yılı aşan bir süreden beri İslâm bayrağını ellerinde taşıyorlar. Türklerin İslâm Dünyasına kazandırdığı şanlı zaferler tarih sayfalarında şerefle yatmaktadır. Türkler İslâmiyetin kılıcı ve kalkanı oldular. Üçyüz yılı aşan bir zaman içinde Hristiyanlığın İslâmiyeti yeryüzünden silmek için yaptıkları saldırışlara Türkler göğüs gerdiler, milyonlarca evlâdını bu yolda şehit verdiler, her defasında beşyüz binden fazla ordular ile gelen Haçlı ordularının karşısında Türkler olmasaydı Müslümanlığın yaşaması büyük tehlikelere düşerdi. Türkler İslâm kültür ve sanatı, sahasında da büyük eserler verdiler. Ayasofya'nın karşısına Sultanahmet Süleymaniye, Fatih ve Yenicami gibi anıtlar diktiler. Türkler İslâmlık dünyasında büyük alimler, şairler yetiştirmişlerdir. Türkler İslâmlık dünyasının lideri olmuşlardır.» demiştir.

MİLLETLERARASI 1. İSLÂM İKTİSÂDİYATI KONFERANSI İNTİBALARI

المؤتمر العالمي الأول للاقتصاد الإسلامي

Dr. Mustafa Bilge

— V —

Dr. Necâtullah Sıddıkî : Muasır İslâm iktisâdiyâtı literatüri üzerinde bir araştırma (İngilizce)

Prof. Dr. Sabahaddin Zaim : İslâm iktisâdiyatı üzerinde son elli senede Türkçe yayınlanan eserler

Dr. Mustafa Bilge : İslâm ülkelerinin iktisâdî tarihi için bir kaynak olarak Osmanlı arşivleri (İngilizce)

Üçüncü Madde: İslâm Cemiyetinde istihsal ve istihlâk.

Dr. Enes Zerka : Cemiyette müstehliğin davranışları; bazı mes'elelere tatbik edilecek islâmî formül (İngilizce)

24. Şubat 1976.

Dr. Hasan Belhî : İslâm'da bedel (Arapça)

Dr. Münzir Kahf : İslâm Cemiyetinde müstehliklerin davranışları nasıl olmalıdır. (İngilizce)

Dr. Ali Abdürresul : İslâm çerçevesi dahilinde müstehliklerin durumları. (Arapça)

Dördüncü Madde: Modern İktisadda İslâm Devleti'nin rolü.

23 Şubat 1976 Pazartesi, ikinci gün.

Müzâkerelere merkez salonda başlandı.

Dr. Muhammed Ömer Çapra;

İslâm Refah devleti ve iktisâdiyattaki rolü. (İngilizce)

Prof. Muhammed Mübârek;

İslâm'da devletin iktisâdî müdahalesi (Arapça)

İcaz Şâfi Geylânî; İslâm iktisâdiyatının siyâsî tatbikâtı (İngilizce)

Beşinci Madde: İslâm Hukuk Çerçevesinde Sigorta Sistemi.

İbn-i Sinâ Salonunda yapılan konferans ve müzâkereler iki gün devam etti.

23 Şubat 1976, Pazartesi, İkinci gün.

Prof. Mustafa Zerka; Sigorta sisteminin umûmî iktisatta ve İslâm'daki yeri (Arapça)

Prof. Ahmed Fehmi Ebu Sünne; İslâm'da Sigorta (Arapça)

Prof. Ali Hafîf; Sigorta; İslâm Fıkhı'na göre hükmü ve umûmî esasları (Arapça)

Dr. Cafer Şehîdî; Sigorta; İslâm Fıkhı'nda hükmü ve sünnî mezheplerin görüşleri. (Arapça)

Dr. Ali Cemal Avad; İslâm Çerçevesinde Sigorta. (Arapça)

Dr. A. Nasır Attar; Sigorta hususunda İslâm Hukuku'nun hükmü. (Arapça)

Dr. Celâl Seyyâd; Sigorta ve bazı şüpheler. (Arapça)

Altıncı Madde: Fâizsiz Banka Sistemi

Konferans ve müzâkereler İbn-i Rüşd Salonu'nda yapıldı ve iki gün devam etti.

24. Şubat. 1976 Salı

Mahmud Ebu Suud; Fâizsiz banka (Arapça)

Dr. Mirza Nurulhüdâ; İslâm İktisâdiyatı ve Modern iktisad üzerinde bazı düşünceler.

25 Şubat 1976 Çarşamba

Dr. Muhammed Üzeyir; Fâizsiz bankacılığın mefhumu ve bazı pratik yönleri. (İngilizce)

Dr. Mubid el-Cerhî; Fâizsiz iktisâdiyatın tesiri, fiat ayarlamaları. (İngilizce)

Dr. Ahmed A. Neccar; İslâm fıkhı çerçevesi dâhilinde bankacılık muâmeleleri. (Arapça)

Dr. Tevfik el-Şâvî; İslâm kalkınma bankasının husûsiyetleri. (Arapça)

Dr. Afzalurrahman; Fâizsiz bir bankanın prensipleri ve teşkilâtı (İngilizce)

Yedinci Madde: Zekât ve Mâlî Siyâset.

Merkez salonda yapılan konferans ve müzâkereler iki gün devam etti.

24 Şubat 1976, Salı

Dr. Yusuf Karadâvî; İktisâdî mes'elelerin çözümünde zekâtın tesiri. (Arapça)

Dr. Âtıf Said; İslâm'ın ilk devirlerinde Zekâtta vergi adaleti. (Arapça)

Dr. Hasanüzzamân; Zekât ve Mâlî Siyâset. (İngilizce)

Doç. Dr. Salih Tuğ; Zekâtın yeniden merkezîleştirilmesi ve ferdî hürriyet. (İngilizce)

Dr. Muhammed Abdüsselâm; Zekâtın tatbikâtında mâliye ve muhâsebenin rolü. (İngilizce)

25 Şubat 1976, Çarşamba

Dr. F.R. Ferîdî; Zekât ve Malî Siyâset (İngilizce)

Dr. A.M. Said; İslâm Devletinde malî idâre müesseseleri. (İngilizce)

(Devamı var)

İman Hakikatleri Etrafındaki Suallere CEVAPLAR

İSMAİL FENNÎ ERTUĞRUL

DİN

— XVI —

Kur'anda buna dâir olan âyetlerin mealleri insaflıca düşünülse bunun kabûlünde akla mugâyir bir şey olmadığı anlaşılır. İşte bu âyetlerden birkaçı: «Meryemoğlu Mesih İsâ ancak Allah'ın Resûlüdür ve onun Meryem'e ilkâ' ettiği kelimedir. (1) Ve Allah tarafından bir ruhtur. Biz ona (Meryem) e ruhumuzu (Cebrâil) i gönderdik. O'na azâsı tam bir adam şeklinde göründü. Meryem ona senden Allah'a sığınırım dedi. Cebrâil: Ben Rabbinin elçisinden başka bir şey değilim. Sana temiz bir oğul bahşetmek için geldim dedi.

Diğer bir âyette de «Fercini haramdan koruyan Meryemi de an. Biz ona ruhumuzdan üfürdük. Onu da oğlunu da cihana bir ibret yaptık» buyrulmuştur.

Sual: Demek oluyor ki; Hz. Meryem Cebrail'in bir üfürmesi ile hâmile kalmıştır?

Cevap: Evet. Tekâmül Mezhebinin mümessillerinden olan Lamark bile hayatın iptida Allah'ın bir nefhasından hasıl olduğunu beyan etmiştir. Bir insanın bir hastaya telkin sûretiyle sana bir yakı açacağım diyerek onun vücuduna bir kâğıt parçası yapıştırmasıyle o kâğıdın şeklinde bir yakı çıktığı ve sırf ekmek içinden yapılmış bir ikihap verip bu şiddetli müshildir, demesi üzerine ameller husûle geldiği muhakkak olmasına nazaran Cebrail'in nefhasından Meryem'in hâmile olması niçin mümkûn olmasın? Bu mûcizenin vukua geldiği şüphesizdir. Çünkü Meryem'in hâmile kaldığı anlaşılması üzerine yapılan muâyenede bakire olduğu ortaya çıkmıştır. Artık bekâret izâle edilmeksizin cima edilmek mümkündür demek, inadda ısrardan başka bir şey değildir. Lâkin bu bapda inkârcıları susturacak diğer bir âyet vardır.

Sual: O hangi âyettir?

Cevap: Bu ayette «İsa Adem gibidir. Allah Âdemi topraktan yarattı. Sonra ona ol dedi, o da oldu» buyrulmuştur. Yani Âdem nasıl anasız babasız olarak topraktan yaratılmış ise; İsa da babasız olarak yalnız anadan yartılmıştır, denilmiştir. Bu ayet susturucu bir cevaptır. Çünkü inkârcılar Adem topraktan değil meselâ maymundan husule geldi diyecek olsalar onlara ya maymun neden vücuda geldi? O da şundan ve bu da filan şeyden husûle geldi diyecek olsalar ve bu yolda gayet basit bir hücreye kadar çıksalar kendilerine bu hücrenin de neden hasıl olduğu ve ona kıyamete kadar gelecek insanları vücûda getirmek hassasını kimin verdiği sorulduğu zaman buna kabûle şayan hiç bir cevap bulamayıp bir takım hezeyanlara başlayacakları şüphesizdir. Lâkin şunu da ilâve edeyim ki; tabiatta hiç tohumlama olmadan üreyen hayvancıklar vardır. Buna tabiat tarihinde «Bikrî Tenâsül» (Parthenogenese) adı verilmiştir. Yaprak biti denilen böcekler bu kabildendir.

Sual: Peygamberimiz de mûcize göstermiş midir?

Cevap: Efendimiz bir çok mûcizeler göstermiştir. Bunların başlıcaları şunlardır:

1 — Bedir Gazası'nda bir avuç ufak taş attı. Bunlar müşriklerin gözlerine isâbet etti. Onları şaşkına çevirdi.

2 — Müşrikler, bize Ay'ın ikiye ayrıldığını gösterirsen sana iman ederiz, dediler. Ay ikiye ayrıldı. Böyle bir müddet durduktan sonra yine birleşti. Efendimiz işte görünüz, dedi. Müşrikler bu sihirdir dediler. Muhyiddin Arabi Fütûhâtı'nın 330. babının baş tarafında peygamberimizin yalnız görünüz, dediği cihetle Ayın ikiye yarılması bizzat ayın kendisinde mi yoksa bakanların gözlerinde mi vâkı olduğunun bilinemediğini, ancak etraftan gelenlerin de bunu gördüklerini haber verdiklerini beyan etmiştir. Bu iki mûcize Kur'an'da sarahaten beyan edilmiştir. Bunlara kimse itiraz etmemiştir. Binâenaleyh inkârı mümkün değildir.

3 — Bir kaç sefer de suya ihtiyaç hasıl oldu. Efendimiz ellerini az bir miktar su üzerine koydular. Derhal parmaklarının arasından su kaynamaya başladı. Ashab-ı Kiram bu sudan içtiler. Hayvanlarını da suladılar.

4 — Az bir mikdar taamı bereketlendirdiler. Bir çok kimseler bununla karınlarını doyurdular.

5 — Gerek mâziye ve gerek istikbâle âid bir çok gayblardan haber verdi. Mağlûp olan Rumların daha sonra galip geleceklerini, Mekkenin fetholunacağını bunların vukuundan evvel haber verdi. Bunlar Kur'an'da sarahaten beyan olunmuştur.

Efendimizin mektubunu parçalayan İran Şah'ı Perviz'i oğlunun öldürdüğünü Yemen vâlisi olan Bazan'a haber verdi. Bunun tahakkuk etmesi üzerine Bazan mahiyetiyle beraber müslüman oldu.

6 — Efendimizin duâları müstecab idi. Düşmanları bile Onun bedduasından korkarlardı. İnkârı imkânsız olan bu gibi mûcizeler hakkında «İzâle-i Şükûk» adlı eserimde hayli tefsilât vardır. Bunlar sahih hadislerle sabit olmuştur. Lâkin Efendimiz önceleri bazı kavimlerin peygamberler tarafından gösterilen mucizelere inanmamalarından dolayı İlâhi âdet gereğince birer âfet-i semâviye ile mahvedildiklerini bildiğinden ümmetinin de böyle bir belâya uğramasını istemediği için mûcizelere o kadar ehemmiyet vermiyerek dâvetinde bilhassa aklın muktezasına ve hikmete uygun delillere istinad etmiştir. O'nun en büyük mûcizesi Kur'andır.

---

(1) Hz. İsâ'ya «kelime» isminin verilmesi yalnız Cenab-ı Allah'ın «kün» yâni «ol» kelimesi ve emriyle vücûda gelmesinden dolayıdır.

İNKILÂB MEZÂLİMİ

TÜRK MİLLETİ'NDEN GELECEĞİN TARİHÇİSİNE RAPORLAR

YAKILAN VE YOK EDİLEN YAZMA KİTAPLAR!..

— I —

İ. Hakkı Konyalı

Ben uzun yıllarımı vererek İstanbul kütüphânelerindeki bütün kitapları elden geçirdim. Eşsiz ve yazma bir çok kitap çalınmıştır. Pirî Reis'in ceylân derisi üzerine yazılmış Nûruosmaniye Kütüphanesi'nde bulunan *«Kitab-ı Bahriyye»* si de çalınan kitaplar arasındadır. Köprülü Kütüphânesi'nde bulunan ermenice yazma tarih kitabı da alınmış, yerine matbû rumca bir alfabe konulmuştur. Ben çalınan kitapları numaralarıyle Yedigün Mecmuası'nın 134 ve 135 numaralı nüshalarında neşrettim. Bu hırsızlıklar son yarım asır içerisinde yapılmıştır. İslâmî harfler atılarak lâtin harfleri alındıktan sonra bu hırsızlık daha da artmış, birçok kitaplar sokaklara atılmış bazı yerlerde yazma kitaplar meydanlara dökülerek üstlerine gaz serpilip yakılmışlardır. Milletler arası büyük bir ilmî şöhreti olan eski Dârulfünun müderrislerinden Bâyezid Umûmî Kütüphânesi Müdürü İsmail Sâib Efendi harf inkılâbından sonra bir gün bana şunları sölyemiştir:

«— Harf inkılâbından sonra halk arasında artık eski harfli kitapların okunmıyacağı yayılmış ve yazılmıştı. Trakya'da bazı kütüphanelerdeki İslâm harfleri ile yazılmış bütün yazma kitaplar kütüphâne raflarından indirilerek üzerlerine petrol dökülüp yakılmıştır.»

Kütüphânelerden atılan yazma vakıf kitaplar Sahaflar'da serbest olarak yok pahasına satılıyordu. Bunların bir çokları Garplıların ellerine geçmiş ve Avrupa kütüphânelerinin baş köşelerini işgâl etmiştir. Ben Trakya'da eski âbideleri incelerken kütüphânelerin İslâm harfli kitaplarının yakıldığını alâkadarlardan bizzat işittim.

Karaman Kütüphânelerindeki İslâm harfli bütün yazma kitaplarda sokağa atılmıştı. Halka öyle bir korku verilmişti ki; bu mübârek harflerle yazılmış kitapları alıp saklamaktan çekiniyorlardı.

Karaman'da Tabucak Mahallesi'nde gelip geçmiş vakıflarının adıyla «Ağa Câmii, Zeynelâbidin Câmii, Çavuşâde Câmii, Âbidin Câmii» şekillerinde adlandırılmış bir ibâdet, irfan, ictimâî yardım ve kütüphâne müesseselerinden kurulmuş bir site vardı. Kütüphânesinde Selçuklular ve Karamanoğullarının devrine âid pek çok eşsiz ve nâdir yazmalar bulunuyordu. Bunların içinde kırk sene Allah'ın sevgilisi Hz. Peygamber'in türbedarlığını yapmış olan ve O'nun mânevî işâretiyle Karamanoğullarıyle Osmanoğulları arasındaki kanlı savaşları önlemek, aklın ve mantığın, İslâm Anayasası Kur'an'ın emrettiği şekilde sulh ve islâmî kardeşliği sağlamak için Lârende'ye gelen ve burada Karamanoğlu adına kitaplar yazan Resûlüllah'ın torunlarından Aliyy-i Semerkandî'nin eşsiz el yazmaları da vardır. Medreseleri, türbeleri kapatan kanun mer'iyete girdikten sonra husûsî idâre medreseyi, câmiin avlusu ve kütüphânesini satmıştır. Vakfiyesinden öğrendiğime göre bu kütüphânede eşsiz ve nâdir yetmişdokuz yazma kitap var idi. İşte bunlar, Karaman'daki diğer kütüphânelerdeki yazmalarla birlikte sokağa atılmıştır.

Konya'da husûsî bir müze kuran Şimendüferci İzzet Koyunoğlu, o tarihte Karaman'da istasyon memuru idi. Sokağa atılan bu kitaplardan kurtarabildiklerini arabalarla evine getirmiş sonra da şahsî müzesinde teşhire koymuştur. Ben bunların hepsini görüp inceledim. Orada bulduğum eşsiz bir manzum kitâbeden öğrendiğime göre kırk sene Hz. Peygamber'in mübârek türbesinde türbedarlık yapan Aliyy-i Semerkandî bir gece rüyâsında Hz. Peygamber'i görmüş. Ona:

«— Ali, git Karaman'da kan dökülmesini önle!..» buyurmuşlar.

Aliyy-i Semerkandî'nin oğlu Zeynelâbidin Efendi'nin kütüphânesi de bu kütüphânede idi. Şimdi Mutaba bağlı Zeyne'de câmii, türbesi ve zâviyesi bulunan bu büyük adamın adı bir tarikata verilmiştir. Zeynî tarikatının kurucusudur. (Devamı var)

Yahya Efendi Dergâhı'nın Son Şeyhi

ABDULHAY EFENDİ'NİN MEKTUPLARI

Â H I R E T

Safahâtı hayâtımızdan pek acı bir sûrette sorulacağız. Bütün varlığımle Rabbimin vahdâniyetine kasem ederim ki; rûhumuzun seyahatı pek uzundur. Şu unsurî, beşerî âleme pek uzaklardan geldiği gibi, aslına rucu'da da pek uzun ve tehlikeli yollar ve merhaleler vardır. Müjde olsun o kimseye ki; geldiği gibi aslına dönebilsin! Yollarda garib ve sergerdan kalmasın!

Bu âlemdeki gurbet olsa olsa, muvakkat bir zamana mahsustur. Her halde az ve çok kısa bir gelecekte gözümüz kapanacaktır. İşte bu kapanmakla da başka bir âleme yol açılacaktır ki, bu seyahat pek tehlikeli ve pek uzundur. Orada ne ana, ne baba, ne dayı, ama ne kardeş, ne hala, ne evlât para etmez. Geri dönmek olsa, bu âlemdeki her türlü mihnet ve mesâibe rağmen, o âleme nisbetle bunu çoktan arzu edeceğiz. Fakat geri dönmek yok! Öyleyse ileri gidelim, aslımızı bulalım. Fakat aslını bulmak, asliyyetini zâyi etmemekle olur. Aslını unuttuğun nispette yollar sarpa saracaktır.

Bugün bunları düşünmek hiç bir zaman hatırına gelmiyor. Fakat zamanlar pek nâzikleşmiştir. Ölüm sebepleri öylesine çoğalmıştır ki, ta'dadı mümkün değil.

Allâhın takdiri çok öteden beri bir kulunu hedef alarak ebâbil kuşları ile tayyâre hızıyla geliyor. Bir bomba atınca eceli gelen yüzlerce kişi bir ânda ölüyor. Fakat bu ölüm, acaba bir kurtuluş olabilir mu?! Heyhat... Asıl ehemmiyetli safâhat bundan sonra başlıyor. Orada menfaatbahş olan, ne filân paşa ve ne de filân bey veya ona mensup olmaktır. Ancak ve ancak, Allâha, Muhammede (s.a.s.) ve bütün mukaddesata, Allah ve Peygamberin buyurduğu sûrette kuvvetli bir iymandan menfaat sağlanabilir. Böyle kuvvetli bir iymana sâhip olmak da, burada iken olur. Orayı gördükten sonra, değil!.. İyi düşünmeli ve Âhıret saâdetini kazanmak için verilmiş olan ömür sermâyesini güzel kullanmalı.

«Gam değil, gide dünyâ, kala din.

Gam oldur ki; kala dünyâ gide din».

Şunu yiyemedik, bunu giyemedik, şunu alamadık, bunu satamadık.. Ah, şu olmadı, vah bu olmadı. Bunların hepsi muvakkat bir dünyâya âid. Halbuki bütün isteklerin gerçekleşmiş olsa, yine de ayrılacaksın!.. Bu, muhakkak! Aklımızı başımıza toplamalıyız. Bakın bir harbin vukuundan nasıl hoşlanmıyoruz. Çünkü onda hayâtımıza karşı muvakkat de olsa bir tehlike vardır. Yokluklar, mahrûmiyetler vardır. Fakat bu hayâtı bütün vesâiti ile elimizden alıp götürecek olan ölüm ve ondan sonrasının istirâhatını te'min için bir hazırlık ve meyil yok. Bu ne gaflettir ki; bütün şuurumuzu kaplamış. Hepimiz aklımızı başımıza alalım! Şu mûsibetlerin sebep ve menşe'i olan küfür ve inaddan, zülüm ve fesaddan ferdî olarak geçelim ve Allaha sıdkla dönelim!..

ÇOCUKLARINI ZARARLI YAYINLARDAN KORUMAK İSTEYEN BABA ve ANNELERE müjde!

ÇOCUKLARINIZA VEREBİLECEĞİNİZ EN GÜZEL HEDİYE

Ciltli, ofset, kuşe gömlekli, 16-20 forma, Beheri 15 TL SEBİL YAYINIDIR

KİTAP LİSTESİ

1-PERİLİ KÖŞK(Cüneyt Emiroğlu)
2-DEDE KORKUT MASALLARI (C.Emiroğlu)
3-AND (Ömer Seyfettin)
4-Fatih FATİH'İN ÇOCUKLUĞU (Vecdi Bürün)
5-POLİYANNA (Elenor H. Porter)
6-GÖKBAYRAK I (Leon Kahun)
7-GÖKBAYRAK II (Leon Kahuk Kahun
8-KANLI DÜĞÜN (Kadir Mısıroğlu)
9-GÖKBAYRAK III (Leon Kahun)
10-KANİJE (Namık Kemal)
11-UZUNCA SEVİNDİK (Kadir Mısıroğlu)
12-DİYET (Ömer Seyfettin)
13, KÜÇÜK AKINCI (Vecdi Bürün)
14-DON KİŞOT (Servantes)
15-GENÇ OSMAN (Vecdi Bürün)
16-DÖRDÜNCÜ MURAD (Vecdi Bürün)
17-FEZA KORSANLARI (John Wilde
18-ÖKSÜZ TURGUT (F.A. Hilmi)
19-ALTIN ŞEHİR (Ter. Sabri Akdeniz)
20-KIRIK KILIÇ (Kadir Mısıroğlu)

Sebil Yayınevi
Ankara Ankara Cad. Vilayet Han No:206 P. K:808 İstanbul Tel:26 38 96

GÖZ Oldur ki hakkı göre.

Salâhaddin Eş

MEDENÎ KANUN!

Kelime olarak «*medenî*», *şehirli* mânasına gelmektedir. *Medeniyet* de şehirlilik veya şehirlileşmek.. Fakat ıstılah olarak, son yüz sene içinde bir hayli değişik târiflere mevzu olmuş.. Reşit Paşa Fransızcada rastladığı «*civilisation*» kelimesini «*terbiye-i nâs ve icra-yı nizâmat*» olarak târif eylemiş.. Namık Kemal'de *medeniyet, asâyişte kemâl'dir.* Ahmed Cevdet Paşa ise «*tecemmülât*» olarak, *cemilekârlık; ince, nâzik davranışlılık* olarak târif etmiş.. Sonra, bütün bu târiflerin işâret ettiği mânanın *şehirlilik* mânasına gelen «*medeniyet*» kelimesiyle ifâde olunması yerleşmiş.. Jöntürklerde medeniyet, münhasıran *pozitif ilimler* ve *teknolojik üstünlükler* olarak anlaşılmış.. Ve Âkif'te, zayıfları ezen, modern kölelikler icad eden, müstemlekeciliği, emperyalizmi biricik hayat yolu olarak gören bir, «*tek dişi kalmış canavar..*» Cumhuriyet döneminde ise, Batı'da var olan her şeyin değerli olduğunu anlatmak için kullanılan bir kelime olarak karşımızda yine, *medeniyet*. Hattâ öyle ki; İsviçre'de adı «Yurttaşlar Kanunu olan bir kanun hiç değiştirilmeden tercüme edilip, en küçük bir adaptasyon intibakı düşüncesine yer verilmeksizin Türkiye'de tatbik edilmeye başlanınca adı «*medenî kanun*» oluverir. Kelime mânası itibarıyle bir bakıma köylüyü horgören «*şehirli kanun!..*» ıstılah mânası göz önüne alınacak olursa, o zaman da diğer kanunların *gayr-i medenî yani, barbar daha doğrusu orman kanunu olduğu* mânasını tazammun eden bir isimlendiriş...

Asıl *orman kanunu* ise, insanı insana kul etmeyi gaye edinen bir ceberrutluğun kanunlaşmasıdır, muhakkak ki.. Ve bu açıdan bakılacak olursa, bu «Şehirli kanun»da müslüman bir millete zor yoluyla İsviçre kanonik (kilise) hukukunun mahsulü olan bir hukuk sistemini kabul ettirmek, daha doğrusu boyun eğdirmek zulmünün izlerini görebiliriz; hem de lâiklik *(din-dışı'lık)* adına...

Batı kültür ve medeniyetinin üzerinde yükseldiği dört temel unsur vardır: *Roma akılcılığı, Yunan hayalciliği, Alman şahsiyetçiliği ve en ehemmiyetlisi hristiyan cemiyetçiliği..* Batı'nın bütün değerleri gibi, hukuku da işte bu kıymetler manzumesinden; bu kültür bütünlüğünden imbiklenmiştir. İşte bu, bütünüyle bizim kültür değerlerimizin dışında olan Dünya'nın hukuk anlayışı bizde zorla tatbik mevkiine va'z edilmiştir; *medenîlik* adına; muâsırlık, çağdaşlık adına!. Mer'iyete konuluşunun 50 nci yılı idrak edilen işbu *medenî kanun* bir oldu-bitti'ciliğin şâheseri olarak yarım asırdır bu millete ayakbağı olmak şerefini (!) devam ettirmektedir. Öyle ki; bu kanunun esbâb-ı mûcibe lâyihası, bir utanç vesikasıdır. Gerçektan hür dimağlara zorla hükmetmek istendiğinin millet vicdanındaki mânevî değerleri *muâsırlık* adına zorbalıkla yok etmek gayesi güdüldüğünün kıptî mertliği edasıyla ilân edilmesidir:

«*Türk milleti muâsır medeniyeti kendisine değil, kendisi muâsır medeniyetin icâbâtına HER NE PAHASINA OLURSA OLSUN ayak uydurmak mecbûriyetindedir... Türk Kanun-u Medenî lâyihası mevki-i mer'iyete vâzedildiği gün, milletimiz on üç asrın kendisini çeviren itikadât-ı sakîmesinden ve tezebzüblerinden kurtulmuş,* hayat ve feyiz bahşeden muâsır medeniyetin içine girmiş bulunacaktır.»

Elli yıl sonra ise... Her şey işte bütün kerâhet ve fecaatiyle meydanda!..

SUBSCRIPTION FORM

The Ummah,
An Independent Montly Muslim Critique
74 Liverpool Road,
LONDON, N1 OOD
ENGLAND

I would like to subscribe for one year to «the Ummah»
Name (in block letters) .....
Full Address : .....
.....
.....
.....

Annual Subscription Rate : T.L. 120
Payable to:

«THE UMMAH»
c/o SEBİL
P.K. 808 İSTANBUL/TURKEY

TARİH

Ferdî Kahramanlıklar ve Bazı Şahâdetler

— 6 —

BİR OKUYUCU MEKTUBU

Seyyidlerli Şehîde

Biz unutabilir miyiz hiç, içimizde meçhûl bir kahraman olarak âbideleşen Seyyidlerli Köyü'nün meşhur şehîdesini.

İnebolu'dan geliyordu. Mukaddes gâyeye yönelmiş kâfilelerin içinde o da vardı. Ordulara silâh ve cephâne taşıyordu, kağnılarla kadınların teşkil ettikleri bu kâfilenin gördüğü hizmet cephelerin âdetâ can damarıydı. Altınla döşenmeye

KUVA-YI MİLLİYENİN KADIN KAHRAMANLARI

Aynur Mısıroğlu

lâyık olan ve zafere giden yollar, İnebolu'dan başlıyor ve kutsî bir hizmete vesile oluyordu. Mevsim kıştı. Hava soğuk ve karlıydı. Öküzler takatsiz kafiledekilerin kendileri de, oldukça yorgundu. Bunların en yorgunu da genç bir kadındı. Gittikçe kâfileden geride kalıyordu.

Sabaha doğru Kastamonu'nun Kışla önünde kağnısının arkasında elinde övendiresi, üzerinde donmaya yüz tutan insanların hâli vardı. Bağırmak istiyordu. Bağıramadı. Giden ve kendinden uzaklaşan kâfiledekileri yardıma çağıramadı. Ölüm tatlı bir uyku gibi bastırmıştı. Şehidler kafilesine karıştı gitti!.

Fırtınalı gecelerden sonra gelen sâkin sabahlar gibi kar ve rüzgâr dindi. Etrafta derin bir sessizlik hüküm sürüyordu. Karlar bembeyaz bir kefen gibi mübârek şehidenin üstünü örtmüştü. Kâğnıda bir çocuk ağlıyordu. Kederin eliyle diktiği bu hazin âbideyi ilk görenler dehşetten irkildiler ve koşup haber verdiler.

Vazifeliler kağnı önünde elinde övendire eski bir yorgana bürünmüş olarak donan genç şehide kadını gözyaşları içinde aldılar ve kağnıya yatırdılar. Kağnıda cephâneyi örten örtüyü kaldırdıklarında saman torbasıyla mermi sandıkları arasında yatan, ağlayarak anne sütü arayan kundaktaki bir kız çocuğunu hayretle gördüler ve bağırlarına basarak şehire döndüler. Kağnıyı çeken öküzler o kadar yorgundu ki; vazifeliler kağnıyı iterek şehre zor indirdiler. Fırka binasının önünde Fırka Kumandanının ve şehir halkının göz yaşları arasında genç şehide anneyi köylülerine teslim ettiler. Küçük yavruyu da muvakkaten bir süt anneye verdiler.

Anadolu halkı İstiklâl Harbi'ni cephe ve cephe gerisinde bu şartlar altında hayatlarını istihkar ederek canı pahasına bizzat kazandı, bizzat!.. Bu onun din, namus, vatan savaşıydı. Allah bu savaşta onu gönderilmeyen kuvvetlerle destekledi. Ve üstün düşman kuvvetleri karşısında kahraman orduya o büyük nusreti eriştirdi. Bu parlak zaferin tek şerefli sahibi odur!

Evet yalnız O!.. Bütün bir milletin emeğini inkâr ederek herşeyi bir tek şahsa mal edenler binlerce şehid ve şehidenin çanlı hatıraları üzerine kalın bir nisyan perdesi çektiler!.. Ama işte gerçekler ortaya çıkıyor!. Gerçekler ve meçhul kahramanlar!. Onlardan biri de Seyyidler Köyü'nün bu mübârek şehidesidir.. Şüphesiz bu gibi, kahramanlıkları kalın bir nisyan perdesiyle örtülen binlerce emsalinden sâdece biridir. O'nun huzurunda neslimiz ve gelecek nesiller adına hürmetle eğilir Allah'dan bütün şehid ve şehideler için rahmet ve mağfiret niyaz ederim.

Necati KARAHALİLOĞLU

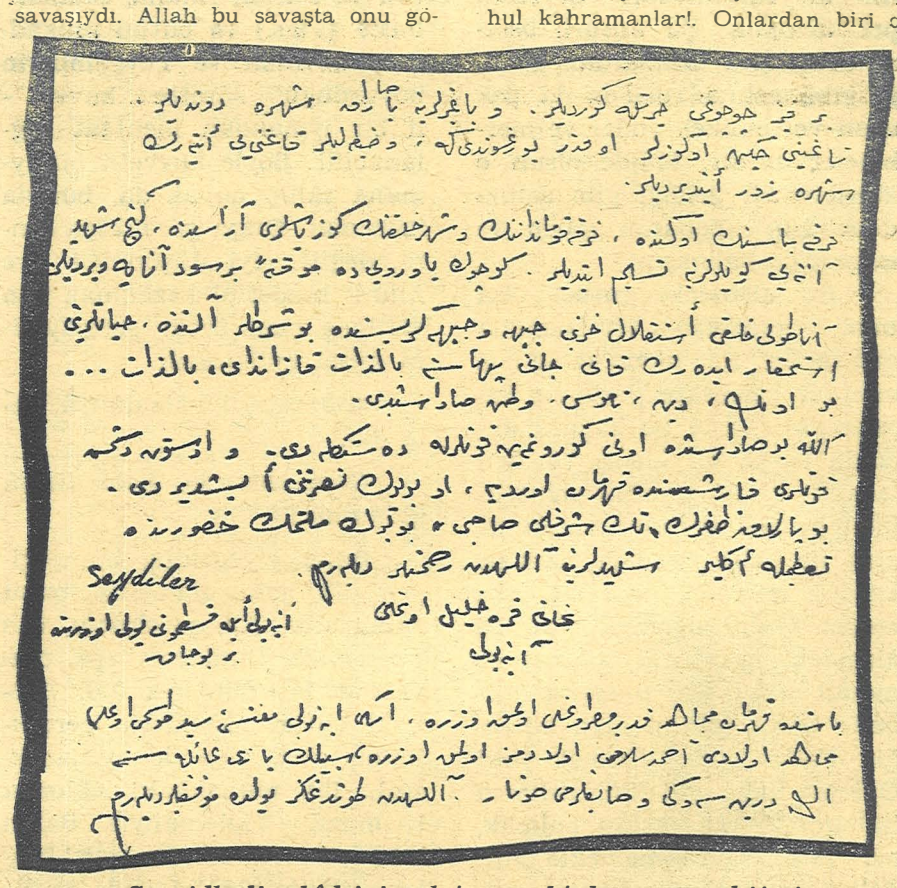

Seyyidlerli şehîde'yi anlatan mektubun son sahifesi

Tanıyorum seni ben haşmetle geçen kadın,
Dışın ipek örgüdür için bir kirli paspas..
Ne kadar benziyorsun şu geçtiğim caddeye,
Onun da altı lâğım üstü renk renk ihtiras!..

Sıdkı DURSUNOĞLU

Okuyucularıma

Kuva-yı Milliye gibi henüz canlı şâhidleri tamâmen kaybolmamış bulunan bir mevzuuda araştırma yapanlar için, okuyucuların göndereceki malûmâtın ehemmiyeti âşikârdır. Biz bugüne kadar sâdece yazılı kaynaklara aksetmiş bulunan kadın kahramanlardan bahsettik. Halbuki bunların pek çoğu, kitap ve dergilere geçmemiştir. Bunlar, müşâhidlerinin veya onları dinleyenlerin hâfızalarında yaşamaktadır.

Bu sayımızda, üstelik tarafımızdan bir taleb vâki' olmadığı halde, kıymetli bir okuyucumuzun hiç bilinmeyen kadın kahramanlardan birine dâir verdiği malûmâtı dercetmiş bulunuyoruz. Umarız ki; bunu başkaları da tâkib etsin! Benzer vak'alara kendisi şâhid olmuş veyahud da şâhid olanlardan dinlemiş bulunanların bildiklerini veya duyduklarını bize yazmalarını ve bu sûretle incelememizin eksiklerinin -mümkün mertebe- giderilmesine yardımcı olmalarını rica eder, selâm ve hürmetlerimizi sunarız.

A. MISIROĞLU

İslâm'a ve Kur'an'a dil uzatanları susturacak muazzam eser

İsmail Fennî Ertuğrul'un

HAKİKAT NURLARI

Sebil Yayınevi

496 Sahife
30 Lira

Tarihten Fıkralar

AYICILAR ESNAFI

Evliya Çelebi'nin anlattığına göre onyedinci yüzyılda Osmanlı İmparatorluğunda tam yüz çeşit esnaf vardı. Bunlar, şimdi Gülhane Parkı'nın girişindeki «Alay Köşkü» önünde, pâdişah tahta cülûs ettiğinde veya ordu sefere çıktığında, geçit resmi yaparlar ve bu geçit saatlerce sürerdi.

O zamanlar, ayı oynatan çingeneler bile «*esnaf*» tan sayılmıştı. Hoş, günümüzde bile İstanbul'un hemen her tarafında ayı oynatılıyor, kimsenin buna bir şey dediği de yok... Ama 300 yıl önce hiç olmazsa bu iş (!.) bir zapt-u rapta alınmış, düzene bağlanmıştı. Bakınız Evliya Çelebi Ayıcılar esnafı hakkında neler diyor:

«Bunlar pîrsiz kıptilerdir. Hepsi Sultan Balat Şah Mahallesi'nde otururlar. Avcıbaşlarına mensup olduklarından alaya gelirler. Yetmiş nefer kadar olup, Karyağdı, Avâre, Duracak, Binbereket, Hayvanoğlu, Bazoğlu isimli Çingeneler, ayılarını çekerek, ellerinde sopa ve dâire ile ayılarına:

«Kalk tâ gidiyâ vâsıl,
Al bahşişini et fasıl,
Seni dağdan tuttular,
Ayı diye oynattılar,
Bağçede dolap döner,
Sen de dön de görsünler!»

gibi lâflar söyleyerek Alay Köşkü dibinden geçerler.»

TÜRKÇESİ

Ahmed SELÂMÎ

ŞERÎAT HAKÎKATININ, C.H.P. SENATÖRÜ İLE BEYANI...

Yarım asırdır, Türkiye'deki müslümana zulm edenler vardır. Hakîki müslümanlar, içine demokratik ve şefokratik bid'at ve üfürükler karışmamış yani çamuriyet lekelerinden münezzeh bir İslâm'ı (Şerîatı) tebliğ etmek için çalışmışlardır... Fakat bu çalışma, «*Türkün dini Kemalizm, laykizm, ateizm, faşizm, materyalizm, İngilizizm, masonizm Amerikanizm, sosyalizm ve bolşevizm karması bir tâğutçuluk yani putperestlik olacakdır*» diye köpürenlerin, kat'iyyen işine gelmemişdir...

● Müslümanlar, (Cehe. Partisi) senatörü muhterem Âdil Altay gibi (ilmî bir hakîkatı) ortaya koymak üzere: «*Dîn ile devlet işlerinin biribirinden kat'î hatları ile ayrılması, dini zaafa uğratır ve devleti de yozlaştırır.*» dedikçe, şefokrat putperestlerimiz «*İrtica hortlatılıyor, devrimler ve ilkeler elden gidiyor, Din işi devlet işi ayrıdır*» yaygarasını basmışlardır...

● Müslümanlar, (Cehe. Partisi) senatörü muhterem Âdil Altay gibi (ilmî bir hakîkatı) ortaya koymak üzere: «*Laiklik ilkesinin kapsamının* (düsturunun ihâtasının), *dîn ile dünyâ işlerinin biribirinden ayrılmasına inhisâr ettirilmeye kalkışılması, dîni zaafa uğratır, hayâtın da hikmet-i vücûdunu yozlaştırır.*» dedikçe, şefokrat tâğutçular «*Nûr âyini*» yapıyorlar deyip müslümanın evini basmışlar; Kur'ân Kurslarına jandarma sürmüşlerdir. Çünki şefokratlara göre «*din ile dünyâ işleri ayrıdır!!!*»

● Müslümanlar, (Cehe Partisi) senatörü muhterem Âdil Altay gibi (ilmî bir hakîkatı) ortaya koymak üzere: «*Dîn ile dünyâ yahut dîn ile devlet işlerinin biribirinden kat'î hatları ile ayrılması, hiç bir zaman düşünülmemelidir.*» dedikle i zaman, mukaddes Dînimize (şerîatımıza) Marxizm gibi bir tehlike olmak iftirâsı yapıştırılmışdır... Şefokrat kafalar dînin (şerîatın) üzerine, «*devlet idâresini dîn ve şerîat esaslarına bırakamayız*» yollu hücumlarla taarruz etmişlerdir. Masonik bazı şeytanlar da, daha örtülü ve locavî sırlara uygun gözboyamış olmak için, aynı şeyleri «*teokrasi*» frenkçesiyle yürütmüşlerdir...

● Yarım asırdır. «*dîn ile dünyâ işlerini, dîn ile devlet işlerini ayırmak, İslâmiyete (şerîata) göre muhaldir, mümtenidir, imkânsızdır.*» diyen müslümanlar, 163 denilen kânunla zulme uğrar, sürgüne çarptırılır, menfa, hapis, ihtilâtdan men ile dolaştırılır, hatta Mehmed Oğuz gibi işkenceler altında şehîd edilirken, şimdi ne olacak?.. Şimdi, muhterem Âdil Altay'ın senatoda yapdığı konuşmadan yukarıya aldığımız (ilmî tesbitler) karşısında, O'nu da 163 denilen şefokrat cenderesi içine çekebilecekler mi?..

Yoksa bilumum şefokratlar, «*layık demokratik ve hukuk*» sözleriyle maddeleştirdikleri tâğutvârî «*yasalarının*» tefsîrini, kendi derûnlarında Balzak'ın şu vecîzesiyle mi yapıyorlardır:

«*Kânun, büyük sineklerin delip geçdiği, küçük sineklerin takılıp kaldığı bir örümcek ağıdır...*»

● Dîn işi devlet işi ve dîn işi dünyâ işi ayrıdır (!) diyen yarım asırlık bağırtılar ve tahrifler tutmadı... İlmî vâkıalar önünde, yalanlar, dolanlar ve gözboyamalar tutunamıyor... Haklarında, 163'ler, 6187'ler ve 19'lar olsa da...

Şimdi ne olacak?. Şu: İlmî vâkıalara boyun eğilecek. Acı da gelse tatlı da gelse, yarım asırlık şefokrasi yalanlarını ortaya da çıkarsa, (ilmî vâkıalara) boyun eğilecek... Keyfe göre dîn (şerîat) îzâhlarının sökmiyeceği kabûl edilecek... Allâh ve Rasûlünün istediği İslâm (Şerîat) ne ise, bunu saklamanın, üzerini örtmenin, onu materyalist felsefelerin keyfine göre te'vîle kalkışmanın, faydası değil; bil'akis te'vilcilerine nâmus ve iffet babında zararı olacağı, (ayn el-yakîn) görülmüş olunacak...

● Yarım asırdır şu denseydi, en azından doğru söylenmiş olurdu: «*İslâm'a göre dîn ile devlet, dîn ile dünyâ ayrılığı imkânsız ise de, biz, materyalist felsefeye inanmış kişiler olarak dünyâ ve devlet işlerinde İslâmın (şerîatın) kâide ve düsturlarına asla yer vermiyecek, her işimizi ya Avrupa'dan tercüme edeceğimiz kânunlarla yürütecek veya parlamentolar (meclisler) ile teşri' edeceğimiz kavânin ile halle çalışacağız. Dîni, modası geçdiği için hiçbir dünyâ ve devlet işimize karıştırmıyacağımız gibi; dînin de hiçbir işine, diyânetine, mektebine, neşriyâtına, ve vakıflarına karışmıyacağız. Hıristiyan ve Yahudilere verdiğimiz hürriyeti yani muhtâriyeti, müslümanlara da vereceğiz. Bunun adına da (laiklik) diyeceğiz...*»

İşte böyle dense ve buna göre rejimler kurulsaydı, bunun dîn (şerîat) nazarındaki hükmü de ne olursa olsun, herşeye rağmen açıkça ortaya çıkılmış, dindışı felsefe istikâmetinde dosdoğru hareket edlimiş olurdu... Fakat böyle olmalı. «Şam işi şeker işi, bunu yapan iki kişi, biri erkek biri dişi!» zevzekliğini tedâî etdirecek şekilde mütemâdiyen: «Din işi devlet işi, bunu yapan iki kişi, adam bir, adam iki» nakarâtının putçuluğu ortalığı istilâ etdi... Fakat ilmî vâkıaların acıması olmadığından, onlar ne sanemlere ve ne de putlara meydanı bırakamazlar. Ve işte, şubat 1976'da, hem de (Cehe. Partisinin) içinden bir (senatör Altay) çıkar ve der: «*Laiklik ilkesinin kapsamının, din ile dünyâ işlerinin biribirinden ayrılmasına inhisâr etdirilmeye kalkışılması, dîni zaafa uğratır, hayâtın da hikmet-i vücûdunu yozlaştırır. Dîn ile dünyâ yahut dîn ile devlet işlerinin biribirinden kat'î hatları ile ayrılması hiçbir zaman düşünülmemelidir.*» (Milliyet 7.2.976) Bizi de, şu veya bu partili olmak değil, «hakkın ve adâletin» ortaya konuşu alâkadar eder. İnansın veya inanmasın, «hakikatı» ortaya koyanları tebrik ederiz...

ortadoğu'dan

SAİD ŞAMİL

Yahudi Davası ve Filistin!..

— 12 —

Bu sûretle Katolizm'den fazla protestanizm'e bağlı yeni bir mezhep, Anglikan Mezhebi teşekkül etmiş oldu. Avrupa'dan Amerika kıt'asının kuzey kısmına vukû' bulan muhâceret daha fazla İngiltere ile Almanya'dan yapıldığına göre bugün için Amerika'da akidevi bakımdan hâkim olan cereyan, reformcu bu iki mezhebe dayanır. Şimdi bundan Filistin dâvâsı dolayısıyle en çok Yahudilik istifâde etmektedir.

Bu topluluğa dâir Kur'an-ı Kerim'de «Onları âleme tafdil ettik.» meâlinde bir işâret vardır. «Fazl» lûgatta üstünlük, meziyette ziyâdelik mânâsına gelir. Bu üstünlükde bilhassa iyiliğin ve faziletin vücûdu şarttır. İnsanlığı irşâd ve islâh için gönderilen peygamberlerin bir çoğu bu unsurdan geldiğine göre, bu tafsilin irşâd ve ıslâh kasdiyle yapıldığının en tabiî tefsiridir. Maalesef onlar, bu lûtuftan sürûr yerine gurur duydular. Habis olan çıkarlarına göre mânâlandırdılar. Tıbkı İblis gibi kendilerine bahşedilen kabiliyeti inkâr ve fesâda âlet kıldılar. Bu yüzden kendi elleriyle kendi başlarını belâlara soktular.

Her yahudinin muhayyilesinde **bir «Dünya Hâkimiyeti»** sevdası gizlidir. Onlardaki inanca göre, Allah, insanlarıyle beraber bu kâinâtı Yâhudilerin istifâdesi ve kazancı için yaratmıştır. Bu bakımdan yahudi olmıyan insan ile hayvan arasında hiçbir farkın bulunmadığına kaani dirler. Bu telâkki neticesi, insana karşı insanlık duygusu silinmekte ve bu tefsir ile aldatmak, sömürmek hattâ cana kıymak acib bir ibâha hâlini almaktadır. Yahudilikte görülen karakteristik nankörlük vasfı, bundan doğmaktadır.

Almanya'da karşılaştıkları müsâmaha ile ferah ve fahûr yaşayan Yahudiler hiç boş durmuyorlardı. Başına ağ örecek Avrup devletlerinden her zaman için bir komşu buluyorlardı. Şimdi bu ağların en çapraşığı Rusya denilen ülkedeki milletlerin başına örülüyordu. Çarlığın istibdâdına karşı fertlerin ve milletlerin hürriyeti lehinde Petersburg'da başlayan nezih bir inkılâbı, Moskova'ya sürükleyerek, Karl Marks'ın dokuduğu komünizm denilen ve Çarizmden daha kanlı bir istibdada alenen kurban ediyorlardı. Bunun için 1905'de tecrübe yapmış ve Amerika'ya kaçmış birinci sınıf eltmış yahudi cellât, şimdi Troçki ve İngilizlerin emrinde ve deniz yoluyla kuzeyden, Lenin ve hempaları da kapalı vagonlar içinde, Almanların muhafazası altında, kara yoluyla Batıdan Rusya'ya götürülüyordu. Bu Berlin dönüşü, Yahudi merkezi tarafından yalnız Rusya'daki bedbahd milletlere değil bütün beşeriyete sunulan, Yahudiliğin Cihan hâkimiyetine hazırlık hediyesiydi.

Elli küsur yıldır, ekserisi Türk ve Müslüman olan elli küsur milyon bilgili insanın hayatına kıyan ve bekâsı müddetince de kıymakta devam edecek olan bu rejimin sebeb-i vücûdu, insanda idrak duygusunu yok etti. İlk devirlerde öldürdükleri münevverlerin ölüm sebebi Çarizm'e kulluktu. Şimdi, kendileri yetiştirmiş ve kendileri okutmuş oldukları halde imhâ ettikleri münevverlerin yok edilme sebebi Kapitalizme kulluk oldu. Halbuki bu yetişmiş münevver varlıkların kimseye kulluk etme hevesleri yoktu. Bunların yegâne istekleri hak ve hürriyetti. Moskova ve Pekin'de hâkim olan diktatörlük müesseselerinin en çekindikleri ve en korktukları husus budur. Hariçteki partizanlar, müdrik veyâ gayr-i müdrik hakikat budur ki; Marksizim teorisinin ve Leninizm rejiminin Yahudiler tarafından kuruluş sebebi, idrakten mahrum, itiraza gayr-i kâdir, verilen her emri infaza hâzır, mûti' bir insan tipi, bir robot mahlûk yaratmaktır. Yahudiliğin kendisine mev'ud saydığı Cihan hâkimiyeti ancak bu tip bir hazırlığın tahakkukundan sonradır ki; tatbik mevkiine konabilir. Sağda ve soldaki yaygaralara ve çekişmeli pazarlıklara bakıp aldanılmasın!.. Yahudi, yapmak istediğini ayarlamasını çok iyi bilen bir mahlûktur.

Yahudi ne kadar maddi ve amelî bir mahlûk ise, Arap da o nisbete hayalî ve hissidir. Sâmilikten intikâl etmiş psikolojik bir tezâhür mü orasını bilmem, Arab'ın da kendisine has bir «Kavm-i Necip» telâkkisi vardır. İslâmiyet'in kardeşlik şiârına aykırı olan bu öğünme ve sömürme duygusu bilhassa Emeviler'in hâkimiyet devrinde karekteristik bir şekilde kendini gösterdi i tarihî bir vâkıadır

(Devamı var)

Sebil

DİL ve EDEBİYAT

Hikâye

CEMRE

Kadir Mısıroğlu

Toprağa bir cemre düşmeye görsün, kuru dallarda gerinme, esneme başlar. Hayatı saklandıran görünmez bir iksirdir bu. Böyle bir cemre içime düştü benim; kanımın köpürmesi bundan. Gök kapısının açık ânını yakalayan tâlihli duâalar gibi kalbimin tâ merkezine inmek için, nereden yol buldu bilmem! Oysaki ben böylesine şaşakalacak bir kimse değildim! Yıkılmaz nefs istinatlarım vardı benim. Bütün sözlerim hep ben, ben diye başlıyor, ben diye bitiyordu. Aklımca içimde kendi kendime yeter bir dünya taşıyordum.

Bu yüzden aşka susamış gönlümün projektörünü hep içimin enginliklerinde gezdirdim. Dış dünya ile bütün alâkalarım sâdece bir oyundu. O benim gözümde bir muzu kuşatan kabuk gibiydi; bir nevi örtüydü. Ona sarındıkça gizlenmiştim. Bekâretimi bütün hoyratlıklarından, ancak bu oyunla koruyabildim. Aslında dünyamda yalnız ben vardım. Bir de benim çeşitli akislerim! Başkaları aslâ mühim değildi.

Fakat onu ben, dışımda bulmuş değil miyim? Beni böylesine derin bir heyecana gark etmek için ne yapmıştı hatırlamıyorum. Onun bütün benliğimi kuşatan sihrinin esrarını çözmek istiyorum. Bu istek, nasıl da avâre bir kurşun gibi zihnime girdi. Ondan kurtulamıyorum. Kulaklarım uğulduyor; gözlerim kararıyor; önüme konan sıcak, buharlı ıhlamuru göremiyorum! Birden nasıl oldu bilmem, porselen bardağımı dolduran bu sarı ve dumanlı ıhlamur bir girdap gibi derinleşti. Şimdi artık onun içindeki uçsuz bucaksız bir ovada, gözüm ürkütülmüş bir ceylân yavrusunu kovalıyordu...

Uçar gibi koşan bu ceylân yavrusunun tükettiği mesâfeler kendine çekiyordu beni! Eski tutuk adımlarımın meydana getirdiği bunaltı azalıyor; ferahlıyordum. Bu; Dünya'nın en güzel gözlü hayvanına yetişmek istiyordum. Büyük ruhların esrârını besteleyen ney'in, âğulu feryâdını duyunca niçin hamle dolu dizlerinde derman kalmaz, olduğu yere çöker ve sıcak gözyaşlarını boşaltır. Çocukluğumda küçük kuzuları yakalar kulaklarını ısırır ve bağırtırdım. Bu koşuya bir son verse, ona bunu yapmıyacaktım. Fakat anlatamıyordum.

Ben bu yavru ceylânı, bir yerde görmüş olmalıydım. Onu bir hatırlayabilsem! Sonra nasıl oldu bilmiyorum; sevimli hayâlini tam bir yıl kaybetmiştim. Fakat bir gece; abdestli duâlı yattığım bir gece, onu karanlık derin uykularımın içinde, âni bir kuyruklu yıldız gibi görmezmiyim!. Bu ceylân yavrusu esrarlı bir haberci olmalıdır!. Onun ardından yola çıkmalıyım.

Bâyezid Câmii'nin ilâhî huzur ile dinlenmiş duvarları dibinde yaşlı bir çınarın altındayız! Benim güzel gözlü habercim ceylân yavrusu onun yakasında mâdeni bir maskottur. Artık rüyâlarımın sırlı ifâdesi çözülmüştür. Fakat bambaşka rüyâlar başlıyor şimdi! Sonsuza tutulmuş bir aynanın içi kadar derin gözlerine bakamıyorum onun! Bir ürperti geliyor içimden! Kalbim yüksek voltaja tutulmuş bir ampul gibi sönecek sanıyorum.

İnsan felâketler karşısında az çok mükâvimdir. Ama saâdet!.. O yükü taşımak kolay değil. Kelimelerden şikâyetim büyük. Hâlimi nasıl anlatabilirim. Saâdet ne haller için kullanılmıyorki... İçimdeki târifsiz şiirin bekâretini bozmaktansa dipsiz bir süküta dalmak istiyorum. Gerçi konuşsam, kelimelerimin sıcaklığı Estergon Kalesi'nin demir kapılarını eritebilir. Ama her şeyden önce ben eridim, ben.. Gören kim. İrâdem, gururum ve bütün dünyevi saltanatlarım ateşe tutulmuş plâstik bir cisim gibi büküldü, yamuklaştı!

Sonra Yenikapı sahil yolu, eskiden beri bayıldığım akşam saatleri. Sihri artık bütün ufku kaplamış; denizi ve gökleri yanarken seyrediyorum...

Daha sonra bir masa görüyorum, üzerinde birtakım kâğıtlar... Fusus «İnsan nedir?» diye başlıyan bitmemiş bir hikâye.. Elim varmamış bitirmeye...

Araya o girecekmiş. Aşk bilinmeden insan mı bilinirki.. Bana kalsa onu da biliyordum. Yaşama sevincini aşk sanmıştım. Bunu ancak şimdi anlıyorum...

Sonra, sonra hareketler hızlanıyor, şekiller ve hâdiseler seçilmez hâle geliyor. En sonunda o, bir portre gibi gelip duruyor karşımda... Gülümseyen göz bebeklerinde ben varım. Allahım! Bu hayâli şu durgun suyun yüzüne çakmak istiyorum! Ama bir aksi tesâdüf... Bir damla göz yaşı, önümdeki ıhlamurun cilâlı durgun yüzünü bozuyor... Göz bebeklerinde beni taşıyan hayâli, sarı ıhlamurun derinliklerine dalıyor. Artık hayallerini içiyorum, sarı ıhlamurun yerine!..

Bâri bana sabrı öğret!. Kanıma düşen cemre, kanıma düşen cemre!.

İSTANBUL
2. Ocak 1961

İNSAN

Ustaoğlu

«İnsanın üzerine uzun devirden öyle bir zaman gelip geçti ki o vakit insan anılmaya değer bir şey bile değildi.» El - İnsan Sûresi A. 1

Yazılmış bir kader üzre akıyor kâinat... Sonsuzluğa yürüyüş aslında başlangıça dönüştür.. Bir insan var bu kâinat içinde, bir damla sudan yaratılmış... Et ile kemik ile şekillendirilmiş, bir nefeslik ruhla aydınlanmış, madde bataklığında debelenen, kurtulmak istedikçe batan zavallı...

Atomlu moleküllü bir teknik sarmış her yanını. Niçin, neden yaratıldığını hızlı, katı ve ruhsuz, medeniyet denilen hayasızlık içinde unutmuş...

Dünyalık mahkûmu, demir ve petrol tekniğinin prangasına vurulmuş. Hastalıklı, çarpık, çelimsiz fikirlerin bataklığında boğulmuş.

Tabiata hasret, hakkı ve hakikatı unutmuş...

Hakikat hüsran içinde insan... Haram ile helâl, doğru ile iğri içinde bocalıyorsun. Hâlâ hak kapısını çalacağın zaman gelmedi mi daha?...

TİRYÂKİ SÖZLERİ

CENAP ŞAHÂBEDDİN

- *Altından kendini koru: Zehri hiç bir zaman teneke kupa içinde sunmazlar.*
- *Herkese hak veren hiç haksız çıkmaz.*
- *İyiliği yalnız iyiler anlar, fenalığı herkes!*
- *Zarâfet zekânın dellâlıdır.*
- *Akıl yaşta değil baştadır, fakat aklı başa biraz da yaş getirir.*
- *Hiçbir vaade inanmamak her vaade inanmaktan kârlıdır.*
- *Düşmanlarını aldatmayanlar, dostlarını aldatmayanlardan daha çoktur.*
- *Meşhur olmak için zamana ya tamamiyle uymalı, ya tamamiyle karşı koymalıdır.*
- *Aşk üstüne keder, kor üstüne kömür gibi düşer: Önce körletir söndürür sonra alevlendirir.*
- *Bugün, bir ders; yarın, bir problem; (mes'ele) dün, bir muallimdir.*
- *Tevâzu, yaşmağa benzer: Örterek güzelleştirir.*

İSLÂM YAZISINA DÂİR

İSLÂM HARFLERİNİN YASAKLANMASI ÜZERİNE

Teessüründen ölen SEYYİD TÂHÂ

Milli Mücâdele yıllarında bir ara «Umû-i Şer'iye ve Evkaf Vekâleti»ni deruhte etmiş bulunan meşhur Konya meb'usu Vehbi Hoca bu vazifede iken «Hey'et-i İftâiye Reisi» yani bir nevi «fetvâ emini» olarak Seyyid Tâhâ Efendi Ankara'ya aldırtmıştı. Bu zat, sâdece dini mes'elelerde değil, Astronomi sahasında da son derecede malûmatlı idi. Vaktiyle rasathânenin mâruf müdürü Fatin Hocaya da bu mevzuda yardımlarda bulunmuştu. Aynı zamanda edip ve hattattı. Ama öyle sıradan bir hattat değil!..

Seyyid Tâha Efendi Hazretleri, harf inkılâbının söylentileri çıktığı sırada, Diyanet İşleri Başkanlığı'nda Müşâvere Hey'eti'nde çalışmaktaydı. O zaman ben de vazifem icâbı Ankara'da ikâmet etmekteydim. Bir gün Karaoğlan Çarşısı'ndan geçerken, Zincirli Câmii'nin yakınında kendisini ağlarken gördüm. Beyaz sakallarından aşağıya doğru yaşlar yuvarlanıyordu. Derhal yanına koştum, hürmetle elini öptüm ve niçin ağladığını sordum. Bana dedi ki:

«— Duymadın mı İslâm harflerini değiştiriyorlar!..»

«— Bunda ne var sağdan sola doğru yazmayız da, soldan sağa doğru yazarız!» diye karşılık verdim.

Efendinin o mükedder hâli birden bire değişti. Yüzünü öfke kaplamıştı. Bana dönerek hiddetle:

«— Koca eşşek!» dedi. «Keşke bunu yapmasalar da bir kanun çıkartıp boynumuza haç taksalar!» Sonra daha çok coştu ve celî bir sûrette ağlamaya devam etti.

Hayretler içinde kalmıştım. Yakinen tanıdığım ilmine, irfânına, şahsiyyetine son derecede güvendiğim bu hoca efendinin niçin böyle düşündüğünü bir türlü anlıyamamıştım. Bu ölçüde teessür duyduğunu görünce kendisini teselli için:

«— Merak buyurmayınız efendim. Mecliste birçok hoca efendi vardır, herhalde bu işe mâni olurlar.» dedim.

Seyyid Tâhâ Hazretleri:

«— Hiç sanmam, amma yine de bir ümit!.. Hadi birlikte eve gidelim» dedi.

Hoca Efendi'nin evi eski Meclis binasının karşısında, o zamanlar Hergele Meydanı (Hayvan Pazarı) diye anılan yerdeydi. Üstü toprak kaplı basit bir ikâmetgâh olan bu eve gittik. Hoca Efendi'nin teessürü bir türlü yatışmıyordu. Hâlâ ağlıyordu. Bu durumda kendisini teselli ve teskin etmek ihtiyacını hissettim ve kendisine:

«— Benim husûsi bir kartım vardır. Bununla Meclis'e dilediğim zaman girip çıkar müzâkereleri takip ederim. Dilerseniz birlikte bu meb'us olan hoca efendileri ikaz edecek bir mektup yazınız. Ben götürüp kendilerine vereyim. Bu sûretle şâyet mes'elenin ehemmiyetini kavramamış olanları varsa, onları da ikaz etmiş oluruz.» dedim. Hoca efendi bu teklifime memnun kaldı. Eline bir tomar kâğıt alarak o zaman meb'us olan hocaların her birine ayrı ayrı kısa fakat mânidâr birer mektup yazdı. Bunda İslâm harflerinin ehemmiyetini belirtiyor ve bunların değiştirilmesi hususundaki teşebbüse mâni' olmaya çalışmaları rica ediliyordu.

Sarıklı meb'usların pek çoğunu şahsen tanırdım. Ancak ne yazık ki; lâtin harflerini getirmeye çalışanlar arasında başında sarık bulunanlardan bazıları da vardı. Yazılan mektupları cebime koyarak Meclise gittim. Hepsini bir bir dağıttım. Dilimin döndüğü kadar da mes'eleyi şifâhen anlatmaya çalıştım. Meclis'te aslen Tatar olup sakalına kına süren Fehmi Efendi adında bir hoca vardı. Bu zat lâtin asıllı rakamların kabûlü sırasında kürsüye çıkarak:

«— Asıl değişmesi lâzım gelen rakamlar değil, harflerdir. Onları ne zaman değiştirerek lâtin asıllı yeni bir alfabe kabul edeceğiz!..» diye bağırmıştı. Hakikaten lâtin asıllı rakamlar kolaylığına binâen kabul ve tatbik olunmuştu.

Fakat nihâyet az bir zaman sonra, sıra İslâm harflerine de gelmişti. Bir gece sabahlara kadar süren müzâkere sonunda İslâm harfleri yasaklanmış, onların yerine bugünkü lâtin asıllı alafranga harfler kabul olunmuştu. Ben de Seyyid Tâhâ Efendi'ye söz vermiş bulunduğum için buna dâir gelişmeleri günü gününe takip ediyordum. Nihâyet mâhud kanunun kabul edilmesi üzerine koşup kendisine haber verdim.

— Maâlesef kanun kabul edildi ve İslâm harfleri yasaklandı!.» dedim.

Hoca Efendi'nin aldığı bu haber üzerine rengi sarardı. Şimdi hatırlıyamadığım bir âyet-i kerimeyi mütevekkilâne bir sûrette okudu. Bir bardak su istedi, kendisine verdik. İçti. Sonra:

«— Çok yorgunum. Seni bekledim, uyumadım. Ben biraz yatacağım. Sen sabah namazını bekle ve beni de uyandır!» dedi.

Sabah olunca kendisini uyandırmak için yanına gittiğimde onu yatağında cansız buldum. Seyyid Tâhâ Hazretleri duyduğu kahır ve ızdıraptan göçmüştü!..

Ankara'dan geldikten sonra bu hâdiseyi merhum Fuad Şemsi (İnan) Bey'e anlattım. Pek müteessir oldu ve:

«— Hiç birimiz Tâhâ Efendi kadar doğru düşünemedik ve İslâm harflerinin ehemmiyetini anlıyamadık!.» dedi. Yanında merhum Babanzâde Nâim Bey de vardı. O da bu teessür ve hayıflanmaya iştirak eden bir kaç söz söyledi.

Aradan yarım asra yakın bir zaman geçtiği halde hâlâ o günün te'sirinden kurtulmuş değilim. Mevlâ cümlesine rahmet eylesin ve bizlere de yüce kitabımızı yazıp okumaya yegâne vâsıta olan bu mübârek harflerin ehemmiyetini kavrayabilecek bir iz'an ve idrak nasib etsin!.

Bir okuyucu
(İsim ve Adresi Mahfuzdur)

TÜRKÇE'YE SÛİKASD

RESMÎ KİTÂBET ve SANÂYİ VEKİLİ ABDÜLKERİM DOĞRU

Kadir Mısıroğlu

II —

Hazindir ki; bir çok islâmî davranışa zıt hareketleri, lâyıkı veçhile akâmete uğratamamış bulunan îman ehli bu mevzûda da ciddî sarîh ve mantıkî bir davranış tesânüdü içinde değildir. Ekseriyet İslâm düşmanlarının -tâbir câizse- dümen suyunda yürümektedir. Boykot edilen kelimelere bulunan kabahatin, sâdece ve sâdece onların menşe' itibârilye Arapça olduğunu gizleyen yoktur. Arapça'ya düşmanlık ise, Kur'an lisanı olmasındandır. Gerçekler, bu kadar âşikâr olduğu halde ne hazindir ki, îman ehli -ihtimâl mes'ele üzerinde gerektiği kadar durup düşünmemiş olmaktan dolayı- Türkçeye karşı vâkı' bu sûikasd hareketine -ekseriya- katılmaktan ve bu sûretle yardımcı olmanın vebâlinden kurtulamamaktadır.

Meselâ «*vazife*» kelimesi halk arasında dipdiri yaşar ve hergün kullanırken dinî hayâtı tedvire ve ecdattan mevrus âbidelerimizi korumaya memur «*Hayrat Hademesi*» kendileri, bizzat «*Din görevlisi*» tâbirini benimseyerek Arapça ve dolayısıyle İslâm düşmanlarıyle aynı parelele gelmektedirler. Hayrat hademesinden, iman dâvâsı güden muharrir ve hatiplere kadar pek çoğumuza ârız olan bu hastalığın belli başlı sebeplerinden biri de «*resmî kitâbet*» uslûbudur. Gerçekten en bozuk Türkçe çok defa fiilî ve ekseriya da psikolojik bir mecbûriyetle idâme ettirilen resmî yazışmalarda yer almaktadır. Bu yüzdendir ki; Türkçeye sûikasd mes'elesinde Arapça düşmanlarının usûl ve uslûblerini bir nevî alışkanlık hâlinde yaşayan en hatâlı zümre, memur sınıfıdır. Bahsedilen fiilî ve psikolojik mecbûriyet -daha ziyâde- bu sınıf üzerinde câridir.

Ancak İslâm'ı nev'i şahsına münhasır bir Dünya görüşü ve hayat nizâmı hâlinde benimsemiş bulunan gerçek mü'minler için hiç de kâfi bir mâzeret teşkil etmeyen bu sâike karşı koymak vâcip üstüne vâciptir. Ancak ne yazıktır ki; din ve tarih şuurunun yüklediği bu karşı koyma ve mukâvemet hareketini fiilen icrâ eden pek az kimse vardır. Biz bunlardan biri olarak bugünkü Sanayi Vekili Abdülkerim Doğru Bey'in tutumu üzerinde bir nebze durmak ve O'nun hâlis Türkçeyi korumak hususundaki hassâsiyetini bütün mü'minlere ciddî bir -nümûneyi imtisâl- olarak takdim etmek istiyoruz:

Abdülkerim Doğru Bey, sâdece İslâmî menşe'li kelimeleri unutturmak maksadıyle yerleştirilmeye çalışılan asâletsiz mukâbillerine iltifat etmemekle kalmamaktadır. Onun bu mevzuudaki davranışını bir nümûne-yi imtisal olarak göstermek isteyişimizin sebebi bundan daha ileri ve şuurlu bir davranış içinde bulunmasındandır. Hakîkaten kendisine maiyeti tarafından yazılarak imzaya getirilen bir yazıyı, içinde geçen uydurma

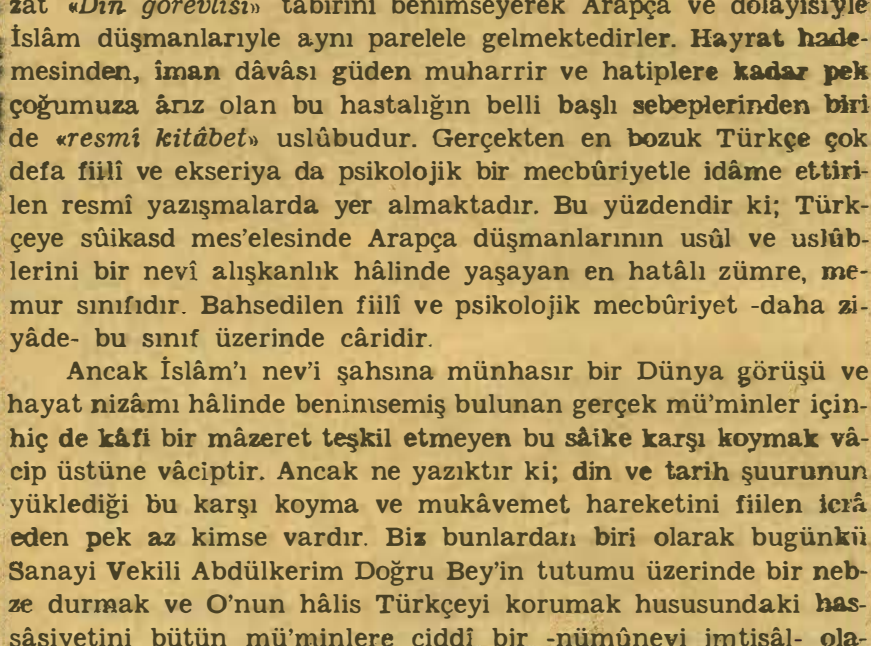

T. C.
SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANLIĞI
Organizasyon ve Metod Dairesi Başkanlığı

Sayı : 19/.....
Konu : İmza selâhiyetleri ve yazışmaların sonuçlandırılması neticelendirilmesi sorumluluğu hk. mesuliyeti

Ankara

Muhtelif tarihlerde yayımlanmış bulunan Başbakanlık Talimatı ve Bakanlık tamimleri ~~[illegible]~~ suretiyle günün şartlarına göre yeniden düzenlenen "SANAYİ ve TEKNOLOJİ BAKANLIĞINDA İMZA ~~[illegible]~~ İLE İLGİLİ ESASLAR" aşağıda belirtilmiştir.
SELÂHİYETİ

PRENSİP :

1 - Bakanlık merkez teşkilâtı dışına yazılan bütün yazılar Bakan adına tanzim olunur ve bizzat veya ~~[illegible]~~ verdiği kimse tarafından Bakan adına imzalanır.

2 - Yazılara imza ve paraf koyanlar, yazılardan beklenen neticelerin alınmasına kadar yazışmaları takiple mükellef olup, bundan dolayı kendi derecelerinde ~~sorumludurlar~~ mesuldür.

Abdülkerim Doğru Bey'in gerçek Türkçe'yi korumak için resmî evrakta el yazılarıyla yaptığı tashihatı gösteren bir örnek..

kelimeleri eliyle çizdikten ve üzerlerine bunların doğrularını yazdıktan sonra imzalamaktadır. Fakat yanlış anlaşılmasın; bu düzeltmelerden sonra yazıyı yeniden daktilo ettirmekte değildir. Bilâkis o el yazılariyle tashih edilmiş şekliyle imzalıyarak muhatabına göndermektedir.

(Devamı var)

Sebil
herşey hak için

CHP İle Hesaplaşma

— VI —

Gazetemizin 8. sayısında «Meşrûiyetini Kaybeden CHP. Kapatılmalıdır.» serlevhalı yazıdan dolayı Ankara 3. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde aleyhimize açılmış bulunan 250.000 liralık mânevi tazminat davasının dâvâ dilekçesine Avukatımız Güven Kurtul Bey'in verdiği cevabın devamını takdim ediyoruz:

Herhalde hayatın herhangi bir tabiat harici âmilin müdâhalesi olmaksızın dünya üzerinde tabii, zarûrî bir kimya ve fizik seyri neticesi olduğunu kabul etmek lâzımdır. Filhakika umûmiyetle iddia olunuyor ki, insanın ve büyük maymunların müşterek bir cetleri vardır.»

Aynı eserin 2. sayfasında da aynen şöyle deniyordu:

«Filhakika insan, tabiatın mahlûkudur. Hayatın büyük kaidesi de tabiata tâbi olmaktır. Tabiatta hiç bir şey yoktan varolmaz.»

CHP ideologlarının, genç zihinleri modası geçmiş bir materyalizmle iğfal ettikleri bu yıllarda, bilim darvinizmi aşmış, «türlerin tekâmülünü kabul etmekle beraber, her bir türün ayrı olarak mevcud olduğunu tesbit eylemiş, biyolojide tekâmülün yanında mitasyon nazariyesi de yer almış, Einstein'in relâtivizm nazariyesi, Nevton fiziğini yıkmış ve hiç bir şeyin yok olmayacağı şeklindeki Lavvazzie nazariyesi, maddenin yok edilebileceğinin deneyle isbat olunması karşısında terkedilmiş idi.

1931 yıllarında, modern bilim ve felsefe, dialektik ve hele mekanist materyalizmi tamâmen terketmiş olmasına rağmen, devletle yekvücûd hâlinde bulunan CHP, hâlâ dünyadan habersiz iptidâî bir batılılaşma peşinde bulunuyordu. Mes'eleyi bu derece temelden alışımız, dâvâcı vekilinin bir iki kelime ile dokunup geçiştirdiği mevzularda CHP'nin gerçek iç yüzünü ve rontgenini ortaya sermenin şart olmasından ileri gelmektedir. Zira, günümüzdeki, maddeci ve mânevî değerlerden yoksun neslin, aşırı sol ideolojilerde tatmin olmayı araması. vukarıda işâret ettiğimiz tahsil felsefesinin sonucudur.

Gelecek nesiller, Türk gençliğini, yabancı ve yıkıcı ideolojileri açık hale getiren CHP'den, elbette hesap soracaklardır.

Hele, 1960'lardan itibâren, gençliğin sokağa dökülmesinden kendilerine siyâsî çıkarlar sağlayanlar, bu yolda işgalde boykotta aynıdır.» «Türk gençliği Kore gençliğinden fazla haysiyetlidir.» şeklinde tahriklerde bulunanlar bu gün gençliğin döktüğü kanların elbette sorumlusudurlar.

7 — CHP, YOLSUZLUK VE ÇIKARCILIKLARIN KAYNAĞIDIR

Dâvâcı vekili, yine çalakalem, hiç bir dayanağı olmadan atıp tutmakta ve CHP de çıkarcı ve menfaatçi bulunmadığını, bunların başka partilerde aranması gerektiğini iddia etmektedir.

Biz yine, CHP'lilerin kaleminden, CHP'nin, yolsuzluk ve çıkarcılıkların babası ve başta geleni olduğunu buraya aktaracağız.

İsmail Cem İpekçi, «Türkiyede Geri Kalmışlığın Tarihi» isimli eserinin 253. sâhifesinde aynen şöyle demektedir:

«Cumhuriyetin ilk döneminde mutlu azınlık yararınca işleyen bir usul de, devletin çeşitli tekeller kurup bunu özel sektöre devretmesidir. Bu şekilde seçme kişilere kazanç sağlamakta, komisyonlar alınmaktadır. İstanbul, İzmir limanlarının işletmesi, Kibrit inhisarı (önce Belçikanın De Bont firmasına, sonra da The American-Turkish İnvestement Corp'a petrol-benzin ithalât inhisarı (American Standard Oil şirketine) v.b.....

Devletin koruyucu kanadında palazlanan eşraf ve ağa takımına Cumhuriyet idaresinin sağladığı bir kolaylık da Medenî Kanundur. Topraklarda fiilî işgal, Batılılaşma döneminden beri hukuk çerçevesine sokulmuştur. Medenî kanun gelişmeyi hızlandıracak ve güçlendirecektir... Cumhuriyet döneminin mutlu azınlığı devletin hemen her alanda sağladığı kolaylıklardan en iyi şekilde yararlanmasını bilmiştir. Devletten alınan krediler sanâyide yahut tarımın makineleşmesinde değil, az zamanda çok para getiren kapkaç işlerde kullanılmıştır. İthalât, komisyon, küçük imâlat, ticâret v.b. Özel müteşebbislerin bankalara yatırmış oldukları para miktarı 1924 le 1938 yılları arasında 13 milyondan 227 milyona çıkmıştır. Yönetimin bir kanadının «Teşvik-i Sanayi Kanunu» gibi iyi niyetli çabaları boşa gitmiş, devlet bir yandan mutlu azınlığı (!..)] beslerken, öte yandan yatırımın % 90'ını yapmak zorunda kalmıştır. Sonuç mutlu azınlık için sevindirici, memleket hesabına üzücü olmuştur.»

Yine CHP devrinin bitmez tükenmez yolsuzluklarına dâir CHP gibi solcu Hasan İzzet Dinamo'nun «Kutsal Barış» isimli 7 ciltlik eserinde sayfa sayfa anlatılan hikâyelerden İstiklâl Mahkemesi tatbikatının 1925 yılında Elâzığ'daki örneklerinden biri aşağıdadır: (Cilt 5, sahife 256)

«Yine bir sofrada konuşulurken (İstiklâl mahkemesi âzaları) yargıçlardan birinin usuna tedirgin edici bir anısı geldi. Sirkecideki Beşir Kemal Eczânesi'nin bir şişe kolonyayı kendisine fâhiş fiatla sattığını anlattı... Beşir Kemal bir Araptı. Bunlara karşı bir tedbir alınmayacak mıydı?

(Devamı var)

Almanya Postası

Almanya'da olup da gazetemize abone olmak istiyenler için mahallî temsilcilikler ihdas edilmiş ve kendilerine makbuz bırakılmıştır. Bunların isim ve adreslerini aşağıya çıkarıyoruz.

1. Mehmed KAAN — 2400 LÜBECK 1 Marles Grube 44
2. Şerafettin ÖZKAN — 5 Köln 41 Luxemburger Str. 208, Tel. 0221/41 06 74
3. Ahmed LAPÇIN — 3320 SZ-WATENSTEDT Heim Str. 11-24 Nr. 305
4. Mehmed Turan TAGRAF — 2150 BURXTEHİDE Altlander Str. 41
5. Fahri IŞIK — 28 BREMEN-NEUSTADT Am Gaswerk 7-9
6. Şahbender DEĞİRMENCİ — 3000 HANNOVER Am Kleinen felde 21
7. Nazmi BOYNUKALIN — 6342 HAİGER Gruben Str. 12
8. Ertuğrul DÜZEL — 5000 KÖLN 30 Schuhmacherring 31
9. Seyfi ŞENOĞLU — 6236 ESCBORN/T.S. Liebig weg 5
10. H. Mehmed POLAT — 5040 BRÜHL Schützen Str. 6
11. Şaban OTURAK — 6450 HANAU J. Kirsche Gasse 4
12. Yaşar SEVİNÇ — 21-ROTTERDAM Clemens Straat 24, B
13. Ali ÖZDEMİR — 1000 BERLİN 65 Koloniestr. 5
14. Hasan DAMAR — 3300 BRAUNSCHWEİG Bienroderweg 79
15. Mehmed DEMİRCİ — 1000 BERLİN 61 Schönlein Str. 15/5
16. Nedim YALÇIN — 3000 HANNOVER-LİNDEN Selma Str. 6
17. Yahya TEL — 1000 BERLİN - 61 Kotbusser - Damm. 79 TÜRK KÜLTÜR YARDIMLAŞMA DERNEĞİ E.V. Pastfach 457

Sebil
herşey hak için
haftalık, tarafsız, siyasi edebi tarihi gazete
Yıl: 1 Sayı: 15
BEŞ LİRA
Sâhibi ve Yazılışleri Müdürü:
KADİR MISIROĞLU
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
İDAREHÂNE: Vilâyet Hanı Kat: 3
No: 204 — İstanbul Tel: 26 38 96
Posta Çek Nu: 97446
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.
Almanya Mümessilleri
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
33 Braunschweig Haeckel str. 13
Umûmi Tevziat: SABRİ ÖZAKAR

سبيل
حامله كل شئ للحق
جريدة اسبوعية، سياسية مستقلة، تاريخية ادبية
ص.ب: ٨٠٨ استانبول - تركيه

Sebil
EVERTHING DEVOTED TO THE TRUTH (HAQQ)
An Independent Muslim, Historical
Political and Literary Weekly
P. O. BOX 808
İstanbul/TURKEY
PHONE: 26 38 96
16 R. Ahır
PRICE: 5 T.L.
Representative of Germany
A RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
33 Braunschweig Haeckel str. 17
phone: 0531 — 32 36 89
Representative of England
İSMAİL ERÜNSAL